Biblioteca Municipiului Deva
SALA DE LECTURĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VI
Nr. 30 (286)
joi
25 iulie
1968
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

IMPERATIVUL ZILEI ÎN ZOOTEHNIE:
ASIGURAREA NECESARULUI DE FURAJE

TOATE RESURSELE — folosite gospodărește

Ing. Gheorghe COSTACHE
directorul Direcției agricole județene Argeș

A devenit din ce în ce mai cunoscut adevărul că sporirea efectivelor de animale și a producției acestora, nu poate fi concepută fără asigurarea unei baze furajere corespunzătoare. Este tocmai una din cerințele care, neaplicată în suficientă măsură, a frînat dezvoltarea creșterii animalelor în multe cooperative agricole din județul nostru.

La Plenara C.C. al P.C.R. din iunie a.c., tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta că: „Mai mult ca oricînd, în acest an, organele și organizațiile de partid, organele agricole, toți lucrătorii din agricultură au îndatorirea de a pregăti și desfășura în mod exemplar recoltarea, transportul și depozitarea cerealelor într-un termen scurt și fără pierderi. Aceeași grijă trebuie să fie acordată strîngerii, păstrării și gospodăririi chibzuite a furajelor în toate unitățile, pentru a asigura hrana animalelor. O deosebită importanță are adoptarea măsurilor necesare pentru ca, în toate județele, șeptelul să fie menținut și sporit, potrivit pre-

(Continuare în pag. a 2-a)

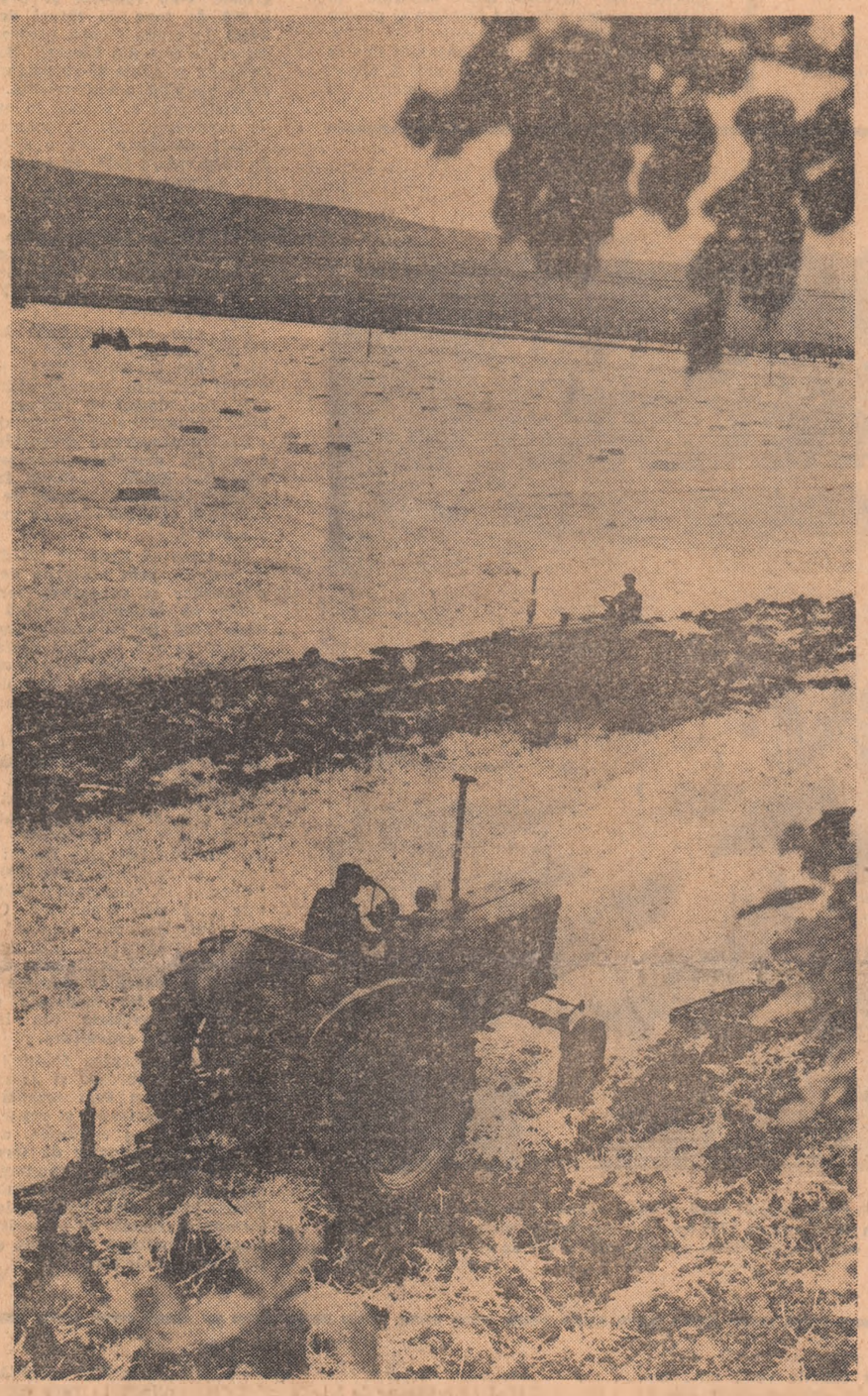

Start spre viitoarea recoltă. Peste miriștea abia părăsită de grîu, tractoarele întreprinderii agricole de stat Săhăteni, județul Buzău, au intrat în brazdă. Operativitatea și calitatea lucrărilor constituie principalele obiective urmărite de mecanizatori

Foto : D. CONSTANTINESCU

Reportaj-anchetă

Este pe cale I. A. S. Pietroiu să reînvie faima de odinioară?

Pe terenurile smulse apelor în balta Borcea de Sus, fosta G.A.S. Pietroiu obținea, cu 7—8 ani în urmă, producții bune, de 8 000 kg de porumb și 3 000 kg de grîu la hectar, la un preț de cost de 400 de lei și, respectiv, 425—450 de lei tona. Rezultanta firească a acestor succese a fost realizarea, an de an, a unor beneficii sporite care, în 1960, de exemplu s-au ridicat la 7,4 milioane de lei. Desfășurarea activității în aceste condiții de rentabilitate a adus unității și lucrătorilor ei satisfacții dintre cele mai mari. Gospodăria a fost decorată cu Ordinul Muncii clasa I, iar directorul ei, Dumitru Dumitru, a fost distins cu titlul de Erou al Muncii Socialiste.

Perioada de glorie s-a încheiat însă în anul 1964, cînd unitatea a înscris la capitolul pierderi peste nouă milioane de lei, la care s-au adăugat în anii următori alte sume, astfel încît, pînă în 1967, deficitul total a ajuns la mai mult de 39 milioane de lei. Cunoscînd că directorul întreprinderii este același de la înființare, că baza tehnico-materială a unității a crescut considerabil, atît cantitativ cît mai ales calitativ, că pregătirea profesională a personalului tehnico-economic a înregistrat, de asemenea, o îmbunătățire simțitoare, rezultatele ultimilor patru ani par neverosimile.

Dintr-o analiză întreprinsă recent la I.A.S. Pietroiu și din discuțiile cu directorul și alți lucrători ai unității reiese că rezultatele nefavorabile din ultima perioadă se datoresc ruperii echilibrului intern statornicit timp de 16 ani, prin dezarondarea ordonată în anul 1964 cînd fără a se face un fundamentat calcul de eficiență economică această unitate a fost împărțită în două.

Cele mai mari pierderi

Sabin CERCELARU

(Continuare în pag. a 4-a)

INTERVIUL NOSTRU

Bazinele specializate pentru cultura cartofului în atenția cercetării

Pentru crearea bazei materiale necesare dezvoltării continue a producției de cartof — această valoroasă cultură alimentară și industrială — s-au luat în ultimii ani, în țara noastră, măsuri deosebite. S-a rezolvat astfel, în linii mari, problema obținerii cartofilor de sămînță, sănătoși; soiurile create și cele importate au o mare capacitate de producție; se folosesc cantități tot mai mari de îngrășăminte chimice și este în curs de extindere mecanizarea culturii. Valorificarea acestor condiții — pentru care statul face, an de an, importante investiții — depinde însă și de un alt factor: amplasarea judicioasă a culturii. Această problemă a constituit obiectul unor ample studii întreprinse de institutul de cercetări de specialitate, de la Brașov. În legătură cu rezultatele înregistrate, am adresat cîteva întrebări tovarășului dr. ing. Matei BERINDEI, directorul adjunct științific al Institutului de cercetări pentru cultura cartofului și sfeclei de zahăr.

— Care a fost principalul obiectiv al studiilor întreprinse?

— Organizarea de bazine pentru cultura cartofului, specializate în funcție de destinația producției: consum, prelucrare industrială etc. Cercetările au fost încheiate în 1967 în județele din Transilvania și nordul Moldovei, unde cartoful ocupă suprafețe mai

(Continuare în pag. a 3-a)

CARNET DE SCRIITOR

HEI RUP!

de Ștefan LUCA

Amintirea e, dacă vreți, puțin melancolică, dominanta ei rămînînd însă entuziasmul, acel entuziasm debordant, nestăvilit, tranșant, propriu numai tinereții. Și e ușor melancolică fiindcă au trecut de-atunci douăzeci de ani, pe care oricum îi adăugăm vîrstei de-atunci...

Bumbești-Livezeni, traseu glorios, cu aureola legendei. Memoria reînvie imaginile cu claritate. Brigadierii pitorescului, sălbaticului traseu, urcînd pe defileul Jiului, au demonstrat în cîteva luni de zile o inepuizabilă vitalitate, învingînd obstacole dificile, între care cel mai de seamă a fost stînca. E peste putință să parcurgi cei cîțiva zeci de kilometri presărați cu tuneluri, viaducte, lucrări de artă, fără să ți se strecoare în suflet, copleșitoare, emoția. Căci munții sînt aspri, distanți, prăpăstioși, alcătuiți din rocă dură. Au fost înfruntați cu îndîrjire, neostenit și, pînă la urmă, învinși. Și astfel s-a creat o mișcare generoasă, dusă cu fervoare juvenilă, la un înalt diapazon moral, aceea a brigăzilor de tineret, a muncii patriotice pe șantiere.

La chemarea Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, tradiția s-a reînnodat. E ca și cum am mai fi încă o dată tineri, atunci cînd asistăm la plecarea a mii de tineri, din toată țara, pe șantierele de azi: Cîmpina-Comarnic, Baia Sprie, Sighetul Marmației, Ostrov, Ciorogîrla, Băneasa-Giurgiu, Ineu-Gut, Brăila și altele. Ceea ce înseamnă șosele asfaltate, înseamnă lucrări de amploare pentru ameliorarea solului, înseamnă ajutor substanțial în campania de recoltare a cerealelor, a culegerii fructelor. Așadar, mii de studenți, elevi, tineri muncitori, la revărsatul zorilor se îndreaptă spre terasamente, spre lanuri și livezi, spre construcțiile încă în fașă, spre parcuri încă fără oaspeți visători.

E fluxul entuziasmului creator, intens, demonstrat din plin de tînăra generație.

Și între toate, mie mi s-a părut semnificativă, umplîndu-mi sufletul de aceeași mereu tînără emoție, stăruitoare, deschiderea, la 17 iunie, a șantierului național Bumbești-Livezeni, într-un decor cunoscut, dar esențial modificat de generația mai în vîrstă. Căci pe dreapta, șerpuia, urmărind versantul muntelui, documentul epocii, calea ferată.

Noii brigadieri, valul cel tînăr, va mai aduce o modificare esențială. Șoseaua națională, panglica netedă, asfaltată, săpată în rocă dură.

Hei rup!

ÎN NUMĂRUL VIITOR

Prima serie de întrebări a concursului pe teme de protecția muncii, dotat cu premii în valoare de 18 000 lei

În numărul din 1 august 1968 al revistei „Agricultura socialistă" vom publica prima serie de întrebări din cadrul concursului „SĂ CUNOAȘTEM NORMELE DE PROTECȚIA MUNCII". Reamintim cititorilor că regulamentul concursului l-am publicat în numărul 27 al revistei noastre.

Atribute obligatorii în rezolvarea scrisorilor:

PROMPTITUDINE și LEGALITATE

Tudor ȘTEFĂNESCU
președintele Uniunii județene Buzău a cooperativelor agricole

Este în afară de orice îndoială că interesul membrilor cooperatori pentru bunul mers al treburilor obștești, pentru respectarea principiilor democrației cooperatiste se face tot mai puternic simțit. Din practica noastră, a lucrătorilor Uniunii județene Buzău a cooperativelor agricole, ne dăm seama că devin din ce în ce mai rare cazurile de indiferență față de modul cum se rezolvă o problemă sau alta, legată de bunul mers al treburilor în cooperativa agricolă; oamenii discută, își spun părerea, pretind, pe bună dreptate, să fie ascultați ori de cîte ori este vorba de gospodărirea și dezvoltarea roadelor muncii lor. Sînt, se înțelege, și cazuri cînd ei solicită rezolvarea unor probleme personale, care își au de asemenea, importanță. Iar dacă soluțiile date de organele datoare să rezolve cererile sînt considerate de cooperatorii respectivi necorespunzătoare, ei se adresează organelor superioare, apesta fiind, desigur, un drept pe care nimeni nu trebuie să-l conteste.

De la înființarea uniunii noastre județene, membrii cooperativelor agricole din județ ne-au adresat peste 1 000 de scri-

(Continuare în pag. a 4-a)

Putem cunoaște calitatea apei?

O invenție românească utilă agriculturii

De vorbă cu conf. dr. Dan PETRESCU, decanul facultății de științe naturale din Pitești, și dr. docent L. RUDESCU, membru corespondent al Academiei

După o muncă de cercetare de peste patru ani, un colectiv de specialiști, sub conducerea conf. dr. Dan Petrescu, decanul facultății de științe naturale din Pitești, a reușit să descopere o metodă simplă și rapidă pentru determinarea stării biologice și a gradului de poluare a apelor. Metoda este nouă în literatura mondială pentru acest domeniu, și, prin consecințele ei economice și practice, constituie o contribuție importantă a științei românești în ramura respectivă.

Procedeul realizat de colectivul amintit — brevetat ca invenție de către Comitetul de Stat pentru Standarde și Invenții — înlocuiește complicatele metode chimice și hidrobiologice pentru stabilirea bonitării hidrologice a apei piscicole, făcînd posibilă constatarea imediată și la fața locului a stării apei respective. De asemenea, acest procedeu înlocuiește dificile analize chimice pentru stabilirea zonelor poluate ale apelor.

— Ideea invenției, **ne-a spus dr. Dan Petrescu,** este nu numai a mea, ci și a regretatului nostru coleg, conferențiar univ. Mihai Popovici. Împreună ne-am adresat, cu ani în urmă, tov. dr. docent M. Băcescu, membru corespondent al Academiei, directorul Muzeului de istorie naturală „Gr. Antipa", care a găsit ideea interesantă și ne-a îndemnat să începem cercetările.

— În ce constă de fapt noua metodă?

— În a determina, într-o probă de apă, dacă microorganismele sînt vii sau moarte. În cazul că acestea sînt moarte, se stabilește dacă au intrat sau nu în descompunere. Această determinare se face urmărind culoarea fluorescenței se-

Al. RAICU

(Continuare în pag. a 6-a)

UNA PE SĂPTĂMÎNĂ

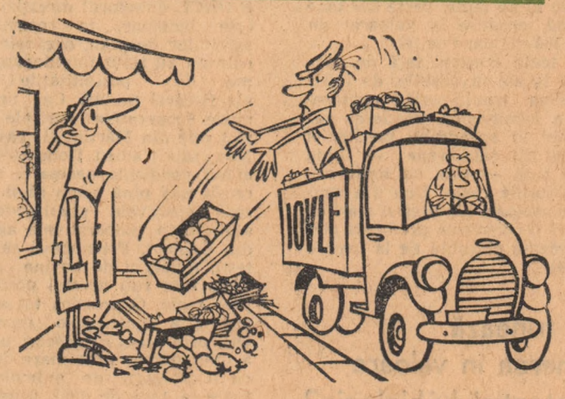

— Mai ușor, măi acesta, că-mi strici trotuarul din fața prăvăliei!

Desen de Nic. NICOLAESCU

Din sumar:

● CUM RECOLTĂM SFECLA DE ZAHĂR ÎN ACEST AN (pag. 2) ● TURINGIN 150M – I.C.C.A. CAUTĂ UN PRODUCĂTOR (pag. 3) ● FUNCȚIONEAZĂ AUTONOMIA FUNCȚIONALĂ A SECȚIEI DE MECANIZARE? (pag. 4) ● Pe urmele scrisorilor sosite la redacție: JUMĂTATE ȘI... ATÎT! (pag. 5) ● PE SCARA PRESTAȚIILOR DE SERVICIU (pag. 6) ● O INCURSIUNE ÎN AVICULTURA CONTEMPORANĂ (pag. 8)

CUM RECOLTĂM SFECLA DE ZAHĂR ÎN ACEST AN

Încă din anul 1967, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii au fost dotate cu mașini pentru decoletat și recoltat sfeclă de zahăr. Aceste utilaje nu au fost însă folosite la întreaga lor capacitate, datorită, în principal, nerespectării lucrărilor premergătoare recoltatului — amplasarea culturii, pregătirea terenului, semănatul, întreținerea culturii. Multe cooperative agricole bunăoară, au semănat sfecla de zahăr pe soluri calcaroase, excesiv de nisipoase, cu stratul de pietriș la suprafață și chiar pe soluri grele. În unele zone ale județelor Brașov și Mureș, sfecla a fost amplasată pe terase înalte cu pînza freatică la mare adîncime.

Pe astfel de terenuri, recoltarea mecanizată nu s-a putut face deloc sau s-a făcut cu mare greutate. La scosul sfeclei de pe solurile grele, de exemplu, mașinile au dislocat odată cu rădăcinile și bolovani mari de pămînt. În acest fel, pe lîngă o suprasolicitare a mașinilor, separarea rădăcinilor de pămînt nu s-a făcut perfect.

Măsurile luate încă din toamna trecută, atît de I. M. A., cît și de cooperativele agricole de producție au creat condiții favorabile pentru recoltarea mecanizată a sfeclei de zahăr de pe suprafețe însemnate. Aceasta nu înseamnă însă totul. Buna funcționare a mașinilor, randamentul acestora, depind în bună parte de felul în care este organizat recoltatul. Este cunoscut faptul că dezvoltarea rădăcinilor de sfeclă și maturizarea tehnologică a acestora au loc în mod diferențiat. De aceea, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii trebuie să ia din timp legătura cu cooperativele agricole de producție pe care le deservesc în vederea stabilirii ordinii de începere a recoltatului.

Odată cu aceasta se vor stabili și parcelele de pe care sfecla se va strînge cu mașinile din import, precum și cele de pe care rădăcinile vor fi scoase cu dislocatorul D. S. P.—4 din producția indigenă.

O atenție deosebită trebuie acordată punerii la punct a mașinilor. Ne referim, în special, la reglarea înălțimii de tăiere a coletului, a distanței dintre palpator și cuțitele de tăiere, a turației palpatorului, a forței de apăsare a secției de decoletat. La mașina de scos sfeclă se va urmări cu precădere reglarea adîncimii de lucru, a poziției mașinii față de axa tractorului, a cuțitelor față de rîndurile de plante, a poziției transportorului anterior. Reglarea adîncimii de lucru a dislocatorului D. S. P.—4 se face pe o platformă sau pe un teren perfect orizontal. Pentru ca adîncimea de lucru a dislocatorului să fie aceeași la toate organele active, trebuie ca vîrfurile acestora să fie la același nivel, adică să atingă uniform platforma sau terenul. Adîncimea de lucru a organelor active este în funcție de mărimea rădăcinilor și ea poate fi reglată între 18—28 cm.

Specialiștii care au urmărit îndeaproape modul de lucru al mașinilor de decoletat au observat că ele dau rezultate bune atunci cînd frunzele sfeclelor sînt neofilite. Dimineața, de exemplu, e rouă, frunzele plantelor devin elastice și nu permit o tăiere corespunzătoare. Se recomandă, așadar, începerea lucrului după ce roua s-a ridicat.

În timpul lucrului, agregatul se va deplasa după metoda „în părți". Pentru evitarea timpilor morți provocați de întoarcerea tractorului la capetele parcelelor, este indicat ca terenul să fie împărțit în parcele de dimensiuni mici. Pe terenurile cu solul uscat este necesar să se reducă viteza de înaintare a agregatului. Dacă solul are o umiditate prea mare, roata de transport a mașinii se va cupla la transmisia tractorului.

Productivitatea mașinii depinde în foarte mare măsură de modul în care este organizat transportul rădăcinilor și al produselor secundare — colete și frunze. În funcție de cantitatea de colete și de frunze rezultate de pe un hectar și de viteza de lucru a mașinii de decoletat, se va calcula numărul de mijloace de transport, astfel încît ele să satisfacă necesarul zilnic pentru o mașină. Numărul mijloacelor de transport este condiționat de capacitatea acestora, precum și de distanța de la locul de recoltare la cel de depozitare. O sincronizare perfectă se impune și în ceea ce privește recoltarea și transportul producției la bazele de recepție.

În scopul sporirii capacității, pereții remorcilor și ai celorlalte mijloace de transport se vor înălța cu plase din sîrmă.

Dacă întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii nu pot folosi în totalitate utilajul destinat recoltării sfeclei vor anunța din timp direcțiile agricole județene în vederea redistribuirii excedentului în cadrul I. M. A. din județ.

Utilizarea rațională a mașinilor de decoletat și scos sfeclă este strîns legată de gradul de pregătire a mecanizatorilor. Instruirea tractoriștilor asupra exploatării mașinilor și reglării corespunzătoare a acestora trebuie făcută din timp și cu toată grija. Pentru a ușura conducerea mașinii în lucru și a evita vătămările rădăcinilor și pierderile de recoltă, după primul parcurs se va verifica modul de funcționare a utilajelor și se vor aduce remedierile necesare.

Ing. C. CRETU
din Consiliul Superior al Agriculturii

Toate resursele — folosite gospodărește

(Urmare din pag. 1)

vederilor de dezvoltare a zootehniei". Urmînd aceste indicații, pentru asigurarea furajelor necesare și în județul Argeș s-au întreprins o serie de acțiuni.

Cooperativele agricole argeșene dispun în prezent de aproape 5 000 de hectare de trifoliene, ceea ce reprezintă 32 la sută din suprafața rezervată plantelor de nutreț cultivate. În colaborare cu uniunea județeană a cooperativelor agricole, am căutat să îndrumăm și să sprijinim unitățile cooperatiste în vederea irigării unor suprafețe cît mai mari din aceste culturi. **S-a reușit astfel să se irige 3 100 de hectare, atît în perimetrul terenurilor amenajate pentru irigat, cît și în unele terenuri cu posibilități locale de irigare, fără amenajări costisitoare.** Este cazul să amintim cooperativele agricole din Rătești, Ciocești, Pădureți, Mozăceni Vale și altele, în care se irigă suprafețe însemnate de furaje. Un pas înainte s-a realizat și **prin repartizarea, în acest an, a unor cantități sporite de îngrășăminte naturale și chimice pentru culturile furajere și pentru pajiștile naturale.** Ca rezultat, cu toate condițiile de secetă, pe păsunile de la Davidești, Bascoavele, Dedulești și altele, situate în zonele de deal și munte, se asigură o producție de masă verde de peste 12 000 kg la hectar.

Pentru completarea necesarului de masă verde, unitățile cooperatiste au fost sprijinite prin repartizarea unei suprafețe de 70 000 ha de păduri pășunabile. Aș vrea să sesizez faptul că, **în mare parte, suprafețele respective au asigurat producții sczute de iarbă, cu toate că există și alte parcele cu producții mult mai mari, pe care însă organele silvice au refuzat să le repartizeze.**

Și în județul Argeș, la fel ca și în alte județe, efectele secetei s-au resimțit în primul rînd asupra plantelor furajere cultivate și a celor din flora spontană. Măsurile pe care le luăm în prezent, sub directa îndrumare a comitetului județean de partid, sînt îndreptate în primul rînd spre diminuarea acestor efecte, mai ales că, față de începutul anului, șeptelul din județul nostru a sporit cu peste 2 000 de bovine, circa 2 200 de porcine, peste 10 000 de ovine și peste 44 000 de păsări.

Pînă zilele acestea, în cooperativele agricole s-au recoltat și depozitat peste 12 000 de tone de fînuri de lucernă și trifoi. În ciuda secetei persistente, cooperative ca cele din Ciocești, Bîrla, Humele, Drăganu și altele și-au asigurat necesarul de furaje pînă la noua recoltă.

Există însă și unități în care consiliile de conducere, cadrele tehnice și ceilalți factori manifestă încă o atitudine lipsită de răspundere față de asigurarea furajelor; aceasta se reflectă fie în amplasarea și folosirea necorespunzătoare a suprafețelor destinate culturilor furajere, așa cum se întîmplă la cooperativele din Boțești, Dobrești, Bradu de Jos, Deaguri, fie prin consum exagerat și risipă de furaje, așa cum s-a constatat la Popești-Palanga, Rica, Moșoaia și altele.

Din cele aproape 8 000 ha de fînețe naturale, pînă în prezent nu s-au recoltat decît 1 200. Cu bună știință, nu am grăbit ritmul recoltării, întrucît ultimele precipitații, deși destul de reduse, au avut un efect stimulativ asupra vegetației.

Pentru acoperirea deficitului de furaje, o atenție deosebită acordăm extinderii culturilor duble, recoltării frunzelor, însilozării întregului surplus de masă verde, stringerii și depozitării cu grijă a paielor și a prevei.

Cu toate că lipsa de umiditate din sol se resimte, **prin măsurile de eliberare a terenurilor și pregătirea lor rapidă am reușit să însămînțăm pînă în prezent circa 2 300 ha cu culturi duble.** Această acțiune se află în plină desfășurare. Cele mai mari suprafețe s-au însămînțat pînă acum în cooperativele agricole din Ziduri, Miroși, Rătești, Ciupa și Filfani.

Am reușit, de asemenea, să recoltăm 700 de tone din cele 1 200 de tone de frunzare pe care ne-am propus să le realizăm. Considerăm însă că această rezervă importantă nu am valorificat-o suficient. Dacă prin grija și preocuparea susținută a consiliilor de conducere, cooperativele agricole din Bălilești, Boteni și altele au reușit să recolteze peste 100 de tone de frunzare, în numeroase unități acțiunea este încă slab organizată. Către acestea ne vom îndrepta atenția în perioada imediat următoare. Tot în vederea acoperirii deficitului în balanța furajeră, vom urmări ca, **odată cu plantele destinate însilozării să fie însilozate și produsele secundare rezultate din legumicultură, pomicultură și viticultură.**

Pentru asigurarea folosirii integrale a nutreturilor fibroase și grosiere, **încă de pe acum s-au luat măsuri în vederea procurării, revizuirii și reparării tocătorilor, morilor cu ciocănele, a bucătăriilor furajere, a bazinelor de fermentație etc.**

Aș avea de făcut propunerea ca repartizarea pe plan central a melasei, ureei și a celorlalte reziduri industriale să se facă ținîndu-se seama de intensitatea cu care seceta a diminuat producția de furaje din diferite zone ale țării.

Pe Mureș, la I.A.S. Fîntînela, județul Arad, a fost construită o stație de pompare care deservește un sistem de irigare de 1769 ha, cu conducte îngropate. Prin lucrările de extindere în curs de execuție, în 1969 se vor iriga aici 10 000 de hectare
Foto: L. TAKACS

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

În intervalul 16—22 iulie, vremea s-a răcit simțitor în toate regiunile țării și a fost instabilă. Temperaturile maxime cele mai ridicate din aer, înregistrate la 17 iulie, au oscilat între 33° și 21°. La 22 iulie s-au produs cele mai coborîte temperaturi minime în aer; ele au oscilat de la 4° la 16°.

Temperaturile medii din stratul arabil erau cuprinse în ultima zi a intervalului între 15° și 18° în jumătatea de nord a țării și între 16° și 20° în rest. Local în sudul Olteniei și în Bărăgan, temperaturile au ajuns pînă la 22°.

Sub aspectul pluviometric, acest interval a fost cel mai ploios de la începutul anului pînă în prezent, atît prin cantitățile de apă, cît și prin numărul mare de zile în care au căzut acestea. Cele mai abundente precipitații (30—75 mm) s-au semnalat în Banat, Moldova și cea mai mare parte a Transilvaniei. Local, în zonele menționate, cantitățile au ajuns pînă la 100 mm (la Oravița 102 mm). În sudul și sud-estul țării, precum și în bazinul Someșului, s-au măsurat cantități de apă de la 10 la 30 mm. În aceste condiții, rezervele de umiditate accesibilă plantelor, în stratul de 100 cm, au crescut cu 15—75 mm în terenurile pe care s-a cultivat grîu de toamnă și cu 20—70 mm în culturile de porumb neirigat. Creșterea umidității solului a fost mai pronunțată în podișul Sucevei și Bîrladului (40—70 mm), în jumătatea de sud a Transilvaniei (25—50 mm), și în mare parte din cîmpia de vest (20—70 mm). În Bărăganul de est și în bazinul inferior al Argeșului, refacerea rezervelor de apă a fost mai mică (10—20 mm).

Timpul probabil pentru intervalul 25—31 iulie. **Vreme în curs de încălzire treptată. Cerul va fi variabil cu înnorări mai pronunțate în nordul țării și regiunea de munte, unde local vor cădea ploi sub formă de averse. În celelalte regiuni — averse izolate. Temperaturile minime vor oscila între 9° și 19°, iar maximele între 23° și 29°.**

În săptămîna următoare, rezervele de umiditate ale solului vor scădea în general, cu 15—30 mm în terenurile după grîu de toamnă și cu 25—45 mm în culturile de porumb neirigat.

Precipitațiile abundente căzute în acest interval au influențat în mod deosebit culturile prășitoare din jumătatea de nord a țării, care se aflau încă în faza de consum intens al apei din sol. În sud, efectul a fost moderat.

S-au creat condiții favorabile pentru dezvoltarea culturilor duble și pentru efectuarea arăturilor de vară.

Scrisori

Beneficiarul mai aproape de producător

În ultimii ani, prin grija conducerii de partid și de stat s-au luat măsuri ca obiectivele industriale, mai mari sau mai mici, să fie amplasate în zone corespunzătoare, unde să dispună de materia primă necesară și, în același timp, să contribuie la ridicarea puterii economice a diferitelor județe ale țării. În această ordine de idei, aș avea de relevat un fapt.

Se știe că unele ramuri ale industriei ușoare sînt strîns legate de agricultură. E cazul, bunăoară, al industriei prelucrării pieilor, în special a pielicelelor karakul. Se constată însă că multe probleme legate de creșterea oilor pentru pielicele nu pot fi rezolvate în totalitate, întrucît legătura dintre industrie și unitățile producătoare de pielicele este foarte slabă. În privința valorii industriale a pielicelelor, a tipului de buclaj, industria de prelucrare ar avea un cuvînt important de spus, care ar aduce îmbunătățiri în domeniul creșterii oilor pentru pielicele.

Cum poate fi rezolvată însă această problemă dacă oile karakul se cresc în nord-estul Moldovei, iar pielicelele se prelucrează la Timișoara?

Așadar, nu-i de mirare că, în momentul de față, industria nu cunoaște precis care sînt preocupările și rezultatele ce se pot obține în creșterea oilor pentru pielicele, iar producătorii nu cunosc care sînt pretențiile sigure ale industriei, în funcție de solicitările contractanților sau de cerințele modei.

Întrucît această neconcordanță a fost semnalată și la consfătuirea pe țară care a avut ca temă creșterea oilor pentru pielicele, propun să se analizeze posibilitatea construirii unei fabrici cu asemenea profil în nordul Moldovei.

Un asemenea obiectiv ar putea fi amplasat în județul Botoșani, în zona de creștere a oilor pentru pielicele și ar deservi și județele vecine. Fabrica ar avea în felul acesta asigurate anual circa un milion de piei de diferite animale, din care peste 400 000 de pielicele de oi karakul. În plus, așa cum mai aminteam, prin relațiile strînse dintre producător și unitatea industrială, s-ar rezolva o serie de probleme legate de creșterea oilor pentru pielicele, care de ani de zile nu au fost clarificate.

Ing. Nicolae MATEI
șeful Centrului de reproducție și selecție Botoșani

IN JUDEȚUL SATU MARE

Tradiția și condițiile locale favorabile nu au corespondent în nivelul producției zootehnice

Ca urmare a măsurilor întreprinse în ultimii ani, creșterea animalelor în județul Satu Mare a cunoscut o dezvoltare continuă.

Față de anul 1965, efectivele de bovine au crescut cu 12 000, ajungînd la peste 133 000, iar cele de ovine cu 60 000, atingînd în prezent peste 380 000. Și numărul păsărilor a crescut cu peste 160 000, ajungînd la aproape 900 000. Paralel cu creșterea numerică, în ultimii ani s-a înregistrat și o îmbunătățire a structurii de turmă. Astfel din totalul efectivelor de bovine existente în cooperativele agricole 40 la sută sînt vaci și juninci, iar 10 la sută din porcine sînt scroafe de prăsilă.

— Numai din unitățile cooperatiste, ne relata *ing. Vasile MANȚA*, președintele uniunii județene a cooperativelor agricole de producție, se vor livra în acest an peste 6 000 tone de carne, 170 000 hl de lapte, peste 600 tone de lînă, produse în valoare de peste 100 milioane de lei.

Cu toate acestea, față de condițiile locale favorabile, de îndeletnicirea tradițională recunoscută a locuitorilor, ponderea zootehniei în ansamblul producției agriculturii sătmărene — abia 33 la sută — este cu mult sub posibilitățile reale. Una din cauzele principale ale acestei stări de lucruri o constituie producția medie scăzută obținută de la fiecare animal.

Ce frînează punerea în valoare a potențialului biologic?

Este cunoscut că numeroase unități agricole socialiste din țară și-au procurat și își mai procură încă, din această zonă, animale de rasă și în special vițele și tăurași din rasa Brună. Și, paradoxal, producția medie de lapte obținută de la fiecare vacă în primele 5 luni ale anului acesta — 405 litri — situează județul Satu Mare pe unul din ultimele locuri. Dar, în timp ce în cooperativele agricole din Berveni, Căpleni, Petrești, Foieni și altele, producția medie de lapte realizată în această perioadă a fost de 701—1 080 de litri, într-un număr mare de unități între care și cele din Soidula, Crucișor, Iojib, Cărășeu, Chereușa, Eriu, Tîrșolt, producția medie de lapte este inexplicabil de mică, chiar sub 100 de litri. *Deosebit de semnificativ este faptul că în lunile la care ne referim, în cooperativele agricole din Bereveni și Petrești, posesoare a unui efectiv de 600 de vaci, s-a realizat aceeași producție de lapte obținută de alte 29 de cooperative agricole de la 2 770 de vaci.* Într-o asemenea situație care poate fi eficiența economică? *În timp ce cooperatorii din Berveni au livrat statului 863 de litri de lapte de la fiecare vacă încasînd cîte 1 510 lei, cei din Botiz au livrat doar 57 de litri, încasînd numai 98 de lei.*

Așa cum ne arăta *ing. Nicolae BABICI*, directorul direcției agricole județene, în repartizarea sarcinilor de plan, organele agricole nu au ținut întotdeauna seama de posibilitățile reale ale fiecărei unități. Ca urmare, unele cooperative agricole cum sînt cele din Mărtinești, Tășnadul Nou, sau Nadișu Hododului, neavînd condițiile necesare, nu au reușit nici pînă acum să-și realizeze efectivele planificate. În schimb, în cooperativele agricole din Căpleni, Porumbești sau Rătești, numărul de bovine care se cresc este sub nivelul posibilităților reale. O practică tot atît de greșită a constituit-o repartizarea, prin plan, în aceeași unitate, a unui număr prea mare de specii și categorii de animale. Situate în zonă de deal, fiind deficitare în furaje concentrate, cooperativele agricole din Hodod, Bogdana sau Lelei care au primit ca sarcină să crească bovine, ovine și porcine, nu reușesc, an de an, să-și îndeplinească sarcinile de plan stabilite.

O altă cauză care a tras în urmă rezultatele obținute în creșterea bovinelor o constituie procentul redus de natalitate — 60—65 la sută. Anual, de la circa 5 000 de vaci nu se obțin viței și deci nici lapte. La ferma Ianculești, din cadrul I.A.S. Carei, de la 800 de vaci, anul trecut, nu s-au obținut decît 500 de viței. Slaba preocupare a medicilor veterinari din circumscripțiile veterinare Micula, Botiz, Homorodu de Jos, Cehlău, Moftinu Mare, a avut ca urmare creșterea numărului de animale neproductive și a mortalității.

Cu toate că, pe ansamblul unităților, planul la producția de carne a fost realizat în proporție de 112 la sută, greutatea medie de livrare de numai 298 kg, este trasă înapoi de rezultatele obținute în cooperativele agricole din Ardud, Medieșu Aurit, Valea Vinului și altele. La aceste unități din cauza lipsei de preocupare manifestată de consiliile de conducere și cadrele tehnice, sporurile medii zilnice de creștere în greutate la tineretul taurin pus la îngrășat, la fel ca și greutatea medie de livrare, sînt foarte mici.

O rezervă importantă de sporire a producției de carne este cea expusă, de *medicul veterinar Titus DAMIAN*, directorul adjunct al direcției agricole județene, ca preocupare a organelor locale: *creșterea greutății medii de livrare cu numai 20 de kg. — realizabilă în circa 30 de zile cu cheltuieli minime de furajare — aduce de la același număr de animale, un plus de circa 160 de tone de carne care ar adăuga la visteria cooperativelor agricole încă 1,6 milioane de lei.*

În domeniul creșterii păsărilor, dispersarea efectivelor într-un număr prea mare de unități, multe din ele fără a avea experiență și condițiile necesare, cum sînt cooperativele agricole din Sînmiclăuș, Ardud, Căuaș și altele, au făcut ca rezultatele să fie slabe. Organele agricole locale nu au folosit experiența acumulată în alte județe ale țării în care, pe baza unei fructuoase colaborări intercooperatiste, s-au asigurat amestecuri de furaje folosite cu rezultate deosebit de bune în producție.

Și în sectorul ovin, cu toate că rezultatele apar mulțumitoare arată totuși că în timp ce în unele cooperative agricole ca cele din Pir, Căpleni, Petrești și altele se obțin cîte 6 kg de lînă de la fiecare oaie, la Supuru de Jos, Gherăușa, Homorodul de Jos etc., producția de lînă ajunge abia la 3 kg.

Alimentația și selecția — verigi de bază

Pe lîngă aspectele la care ne-am referit, în marea lor majoritate, decalajele în producția animală își au rădăcina în modul diferit în care consiliile de conducere, și în special cadrele tehnice, și-au înscris în sfera preocupărilor problemele fundamentale ale zootehniei: *asigurarea bazei furajere și îmbunătățirea continuă a calității animalelor.*

Străbăteam hotarul cooperativei agricole din Păulești împreună cu *Maria ZIDARU*, Erou al Muncii Socialiste, președinta unității. În forfota oamenilor harnici se vedea preocuparea pentru valorificarea tuturor resurselor furajere, pentru buna lor gospodărire și economie. Deși situată pe teren podzolic, la prima coasă de ghizdei, de pe 300 de hectare s-au recoltat 90 de vagoane de fîn. În urma combinelor care recoltau orzul și a mașinilor de balotat paiele, tractoarele răsturnau brazdă neagră.

— Am prevăzut să însămînțăm 300 de hectare de culturi duble pentru siloz și masă verde, ne-a spus în loc de rămas bun, Maria Zidaru, nu înainte de a ni-l prezenta pe *Ștefan MOZER*, inginerul zootehnist al cooperativei. Evidențe precise, la zi, o discuție interesantă în legătură cu planurile de viitor, o trecere în revistă a lotului de prăsilă, ales din cele mai productive vaci, și ne-am continuat drumul la Cărășeu, cooperativă situată la o distanță de cîțiva kilometri. Aici s-au obținut cu 354 de litri de la fiecare vacă furajată mai puțin, față de Păulești. Împreună cu *inginerul Andrei CSOTARI*, agronomul cooperativei, ne-am îndreptat spre pășune, unde locul ierbii îl luase măcrișul care, alături de mușuroaie, invadase aproape întreaga suprafață. Cu o astfel de hrană ținute întreaga zi sub arșița soarelui nemilos, fără nici un alt supliment, vacile mai dădeau încă, cîte doi litri de lapte pe zi. În îngrășătorie, porcii nelotizați, consumau pe apucate porumb neuruit. Ca să scape mai repede de ei, cooperativa îi livrează la greutate medie de 90 de kg. Tineretul taurin se livrează la 260 kg.

Premize ale unei redresări imediate

În marea lor majoritate, problemele la care ne-am referit, au constituit obiectul unei analize organizate de biroul comitetului județean de partid, analiză la care au participat și și-au exprimat opinia un însemnat număr de specialiști, activiști din aparatul de partid și de stat, conducători de unități agricole socialiste, lucrători din sectorul zootehnic. Aceste probleme au fost supuse apoi dezbaterii plenarei comitetului județean de partid. În planul de măsuri elaborat cu acest prilej au fost prevăzute măsuri concrete referitoare la *zonarea și concentrarea producției-marfă, creșterea producției de furaje și dezvoltarea bazei materiale a zootehniei, asistența zooveterinară, organizarea muncii în sectorul creșterii animalelor, sarcinile organelor economice județene, sarcinile organelor și organizațiilor de partid, de stat și obștești.*

Astfel, în unitățile din zona de șes care cuprinde Lunca Someșului, Crasna și Valea Eriului, se va dezvolta cu precădere creșterea bovinelor și în special a vacilor de lapte, creșterea porcilor, a păsărilor și a oilor cu lînă fină, acolo unde există condiții adecvate. Se preconizează ca 70 la sută din carnea de bovine îngrășate să provină din îngrășătorii organizate și 80 la sută din producția de carne de porc să fie concentrată în 33 de cooperative agricole. Folosind experiența unităților din Foeni, Tiream și Petrești, creșterea păsărilor va fi organizată în hale de mare capacitate; se va extinde și îngrășarea gîștelor.

În zona deluroasă se prevede ca efectivele de oi să sporească cu cel puțin 60 la sută. În funcție de condiții, în unele unități se vor dezvolta, în continuare și fermele de vaci cu lapte și îngrășătoriile de taurine.

Pentru îmbunătățirea calitativă a efectivelor de animale se va intensifica munca de selecție. În fiecare unitate se vor organiza loturi de prăsilă care vor fi încredințate specialiștilor.

În scopul lichidării deficitelor înregistrate în balanța furajeră, în fiecare unitate se va face o corelare mai judicioasă, a suprafeței destinate culturilor furajere cu necesarul sectorului zootehnic. În următorii ani se va extinde lucerna, cultura amplasîndu-se îndeosebi pe terenuri irigabile.

O atenție deosebită se va acorda îmbunătățirii pajiștilor naturale astfel încît acestea să asigure furajarea pentru o perioadă de cel puțin 6—7 luni. *Plenara comitetului județean de partid a solicitat Consiliului Superior al Agriculturii luarea în studiu și stabilirea unor măsuri corespunzătoare în vederea asigurării gospodăririi pajiștilor naturale de către organele agricole județene, pe principiul gestiunii economice proprii.*

În realizarea planului de măsuri elaborat de comitetul județean de partid sînt antrenați toți lucrătorii din sectorul zootehnic în frunte cu comuniștii. O garanție în plus că în județul Satu Mare, creșterea animalelor, tradiția și condițiile locale favorabile vor fi valorificate la nivelul potențialului lor real.

Ing. Lucian ROȘCA

Trifoiul roşu de Transilvania poate să-şi redobîndească renumele

Primele referiri despre exportul de seminţe de trifoi roşu din Transilvania datează din anul 1880. Pentru a se ajunge la export era însă nevoie ca această plantă să fi fost luată în cultură în această zonă cu cel puţin 100 de ani mai înainte. Numai într-un astfel de interval se putea forma, printr-o selecţie naturală, sub influenţa condiţiilor culturale, un trifoi cu numeroase ecotipuri aşa cum este cel de Transilvania.

În cîteva decenii după introducerea lui în cultură, în condiţiile ecologice ale zonei s-au diferenţiat ecotipuri caracteristice anumitor regiuni naturale, cu însuşiri morfologice şi biologice oarecum diferenţiate : unele mai rezistente la ger, cum sînt cele din Ciuc şi Haţeg, altele mai rezistente la secetă, cum sînt cele de Banat şi unele mai productive, cum s-au dovedit cele din Hunedoara, Cluj, Ţara Bîrsei etc.

Datorită însuşirilor sale şi succesului înregistrat pe piaţa externă, trifoiul roşu a ajuns să ocupe în scurt timp suprafeţe apreciabile, diminuate însă în timpul celui de al doilea război mondial. Alături de diminuarea suprafeţelor, trifoiul roşu de Transilvania a avut de suferit şi de pe urma deprecierii seminţelor. Datorită unor acţiuni cum ar fi importul de seminţe de origine sudică, amestecul provenienţelor de Banat cu celelalte provenienţe mai rezistente la ger şi chiar datorită modului în care s-au desfăşurat acţiunile de decuscutare şi de difuzare a seminţei de trifoi s-a ajuns ca astăzi să avem în cultură forme cu totul nerezistente la ger, la secetă şi cu o productivitate scăzută. Această situaţie a determinat o acţiune largă de redresare a trifoiului roşu de Transilvania prin care sa se asigure menţinerea însuşirilor sale valoroase. Pe linia acestor eforturi, se înscriu şi acţiunile întreprinse în cadrul Institutului agronomic din Cluj, care continuă, pe baze noi, lucrările de ameliorare a trifoiului roşu, începute încă din anul 1933 la fosta Staţiune de ameliorare a plantelor din Cluj.

Lucrările de ameliorare urmăresc realizarea citorva obiective deosebit de importante : productivitatea ridicată de masă verde şi sămînţă, ritm rapid de dezvoltare, rezistenţă la intemperii, boli şi dăunători, îmbunătăţirea compoziţiei chimice etc. În vederea realizării acestor deziderate, s-a organizat un cîmp de ameliorare, cu toate verigile sale, în care se urmăresc circa 3 000 de variante. Ca material iniţial se folosesc atît populaţiile locale şi soiurile străine, cît şi tipul sălbatic de trifoi, precum şi încrucişările între diferitele specii de trifoi.

O vastă acţiune de depistare şi verificare a vechilor populaţii de trifoi roşu de Transilvania a asigurat baza de plecare în procesul de ameliorare. Din cele peste 180 de provenienţe româneşti, colectate în anii anteriori şi studiate în ultimul timp, au fost scoase în evidenţă peste 30 de provenienţe de trifoi din Bistriţa, Haţeg, Ciuc, Năsăud, Odorhei, Topliţa etc. ce s-au remarcat prin ridicata lor valoarea biologică.

Confirmarea valorii populaţiilor autohtone a fost concretizată prin crearea la Cluj, a primului soi de trifoi roşu românesc, Transilvania 9. Acesta are la origine provenienţe din zonele Hunedoara, Cluj şi Mureş. Este un soi care, comparativ cu trifoiul local de Transilvania, se caracterizează printr-o foarte bună rezistenţă la ger, prin sporuri mari (28—85 la sută) la producţia de seminţe şi practic egale la cea de masă verde.

În ultimul timp s-au creat la Cluj o serie de alte linii de trifoi extrem de valoroase, care au ca bază de plecare tot populaţii locale. Dintre acestea un număr de trei — *Transilvania 99, Transilvania 7 şi Transilvania BH — au fost propuse pentru încercare în reţeaua experimentală de stat. Liniile noi se caracterizează, pe lîngă producţia ridicată de sămînţă, şi prin faptul că dau sporuri la producţia de fin : 15—19 la sută faţă de soiul Transilvania 9.*

Provocarea artificială a poliploizilor, procedeu extins mult în lucrările de ameliorare a plantelor furajere, a dat rezultate şi în ameliorarea trifoiului. *La Institutul agronomic din Cluj, s-au obţinut primii poliploizi de trifoi roşu din ţară.* Cele circa 300 de linii poliploide aflate acum în studiu constituie un material iniţial valoros în lucrările ulterioare de ameliorare. Folosirea acestei metode oferă cele mai largi perspective pentru crearea unor soiuri intensive, de mare valoare economică. Se preconizează ca din materialul poliploid creat, în următorii ani, să se obţină primul soi poliploid de trifoi roşu românesc.

Pentru crearea unei variabilităţi pronunţate şi pentru imprimarea unor caractere valoroase, se lucrează la obţinerea unor hibrizi care au ca genitori provenienţe româneşti şi soiuri străine, îndeosebi nordice, ce se caracterizează printr-un foliaj mai bogat şi o mai bună rezistenţă la ger. *În preocupările actuale stau şi studierea efectelor consangvinizării şi a heterozisului, precum şi verificarea unui număr de linii pentru determinarea capacităţii combinative.*

Efortul celor ce se ocupă cu ameliorarea trifoiului roşu, materialul valoros, autohton şi străin, de care se dispune şi metodele noi ce ne stau la îndemînă, sînt garanţii că în curînd se vor obţine succese remarcabile. Considerăm însă că aceste succese nu sînt condiţionate numai de munca amelioratorilor. *Pentru redobîndirea faimei pe care a avut-o trifoiul de Transilvania şi pe care trebuie să o aibă şi de aci înainte, activitatea de cercetare ar trebui completată prin unele măsuri privind producerea de sămînţă. Considerăm astfel necesară delimitarea unor zone ecologice de cultură, închise, de producere a seminţei, interzicerea amestecării seminţelor între aceste zone prin acţiunea de decuscutare şi repartizare a seminţei la unităţile productive, aplicarea cu stricteţe a tuturor regulilor agrotehnice şi de combatere a bolilor şi dăunătorilor, precum şi înfiinţarea unor unităţi agricole specializate în producerea seminţelor de plante furajere, pe zone ecologice.*

Prin intensificarea lucrărilor de ameliorare şi prin introducerea în cultură a celor mai valoroase soiuri, economicitatea culturilor de trifoi roşu va corespunde în cel mai scurt timp cerinţelor actuale şi de viitor ale agriculturii noastre.

Ing. Mircea SAVATTI
Institutul agronomic „Dr. Petru Groza"-Cluj

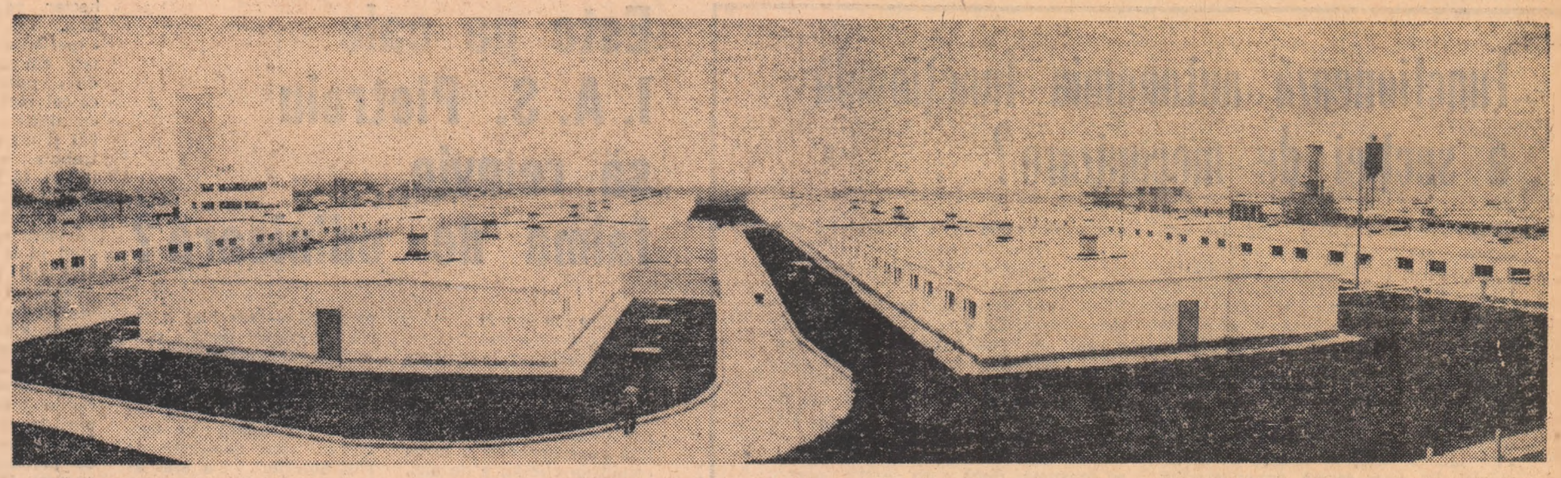

Un nou complex industrial pentru creşterea şi îngrăşarea porcilor a intrat recent în funcţiune la Bonţida, judeţul Cluj. Pentru utilizarea cît mai eficientă a capacităţilor de cazare, primele adăposturi au şi fost populate cu animale. Este vorba de sectroul de gestaţie. Într-un viitor apropiat, complexul industrial de la Cluj va livra anual 15 000 tone de carne

Foto : AGERPRES

TURINGIN 150M—I.C.C.A. caută un producător

„Turingin 150 M-ICCA este un bioprepărat de luptă biologică produs pe bază de Bacillus thuringiensis, o bacterie sporogenă... Se foloseşte pentru combaterea următoarelor insecte dăunătoare : omida păroasă a stejarului, molia mărului, omida păroasă a dudului, fluturele alb al verzei, buha verzei etc. Nu prezintă toxicitate faţă de om, vertebrate sau asupra paraziţilor insectelor dăunătoare. Este compatibil cu alte insecticide"

Textul de mai sus a fost reprodus din fişa tehnică de omologare a preparatului Turingin 150 M — I.C.C.A. Este actul care îi atestă acestuia însuşirile şi îi conferă dreptul de a fi produs pe scară industrială şi aplicat în practică. *De la elaborarea lui au trecut proape trei ani.* Fila pe care şi-au înscris semnăturile membrii comisiei de omologare — specialişti din domeniul agriculturii, silviculturii şi chimiei — începe să se îngălbenească.

Ce s-a întîmplat însă cu produsul? A devenit acest prim preparat biologic românesc de combatere a dăunătorilor, un mijloc curent de distrugere a numeroaselor insecte păgubitoare împotriva cărora a dovedit maximum de eficacitate ?

Sînt întrebări la care principalul beneficiar al unei astfel de realizări, Consiliul Superior al Agriculturii, prin Direcţia de protecţia plantelor ne-a dat, de curînd, un răspuns clar: Turingin-ul 150 M — I.C.C.A. nu se foloseşte în practică, pentru simplul motiv că... nu există.

De fapt această afirmaţie conţine în ea o exagerare: în instalaţiile laboratorului de combatere biologică din Institutul de cercetări pentru protecţia plantelor s-ar putea obţine într-un an cca. 250—300 kg. O cantitate echivalentă cu a 300-a parte din necesarul pe ţară. De fapt, instalaţia serveşte strict cercetării pentru stabilirea şi verificarea parametrilor proceselor tehnologice ale viitoarelor produse.

Fără îndoială că însuşirea de către industrie a unui nou produs nu este un lucru uşor şi presupune o acţiune de oarecare durată. Aşa cum se prezintă însă lucrurile în momentul de faţă, în cazul Turingin-ului, durata ameninţă să se prelungească peste măsură.

Unii paşi s-au făcut. Contacte directe între autorii preparatului şi ai procedeului tehnic de producere (Zoe Beratlief, dr. A. Săvescu, dr. ing. Val Gheorghiu) au scos în evidenţă ce *nu se poate: nu poate* fi produs de Consiliul Superior al Agriculturii care *poate* doar sprijini acţiunea, în calitate de beneficiar; *nu poate* fi realizat nici în unităţile Ministerului Chimiei, care dispun de instalaţiile necesare, din motive într-adevăr obiective.

Dilema este cunoscută, de la începutul acestui an, şi la Consiliul Naţional al Cercetării Ştiinţifice, comisia pentru agricultură, ştiinţe agricole, silvice şi hidroamelioraţii, unde Turingin-ul figurează pe lista rezultatelor de cercetare încă nevalorificate.

O concluzie pare a se impune în mod firesc: oricare ar fi sectorul care şi-ar însuşi procesul tehnologic şi ar înlesni Turingin-ului „intrarea în lume" trebuie să-şi asigure instalaţiile necesare. O documentaţie precisă asupra eficienţei unei asemenea investiţii nu a fost încă întocmită (Nici nu a fost cerută de nimeni). Din discuţiile purtate cu cercetătorii — care au stabilit o temă program pentru proiectarea unei fabrici de insecticide biologice — putem pune la dispoziţia celor interesaţi în producerea acestui preparat următoarele date :

— Turingin-ul are o eficacitate foarte ridicată la o concentraţie scăzută; preţul de cost al unui tratament este deci mult mai mic decît în cazul folosirii insecticidelor chimice.

— Folosirea Turingin-ului ar duce la economisirea unor importante cantităţi de insecticide chimice, astăzi importate.

— Procesul tehnologic este, din anumite puncte de vedere, superior celui practicat în alte ţări: durata obţinerii unei şarje este de 17 ore faţă de 48 ore, de pildă, în Franţa.

— Principalele utilaje necesare producerii Turingin-ului sînt 3 linii fermentatoare de 500—50 000 de litri. Cercetătorii afirmă ca posibilă realizarea instalaţiei în ţară şi „în trepte", pornind la început cu o capacitate mai redusă.

— Cu aceeaşi instalaţie se vor produce în continuare şi celelalte preparate microbiologice de combatere a dăunătorilor, aflate în experimentare.

Evident, e vorba aci de date sumare, dar ele pot servi unui eventual calcul al eficienţei economice, neapărat necesar. Cui îi revine această obligaţie şi, mai departe, cea a realizării produsului? În situaţia actuală problema nu e clarificată: sectorul de cercetare se ocupă doar de elaborarea tehnologiei, Consiliul Superior al Agriculturii îşi asumă rolul de beneficiar, iar Consiliul Naţional al Cercetării Ştiinţifice înregistrează această stare de lucruri. În asemenea condiţii Turingin-ul riscă să trăiască, în continuare, doar în filele unui dosar. Iată de ce, aflat la a treia sa aniversare, caută un producător.

Ing Sonia MARCARIAN

Recoltatul ardeilor la cooperativa agricolă de producţie Urecheşti, judeţul Bacău

Foto : D. CONSTANTINESCU

COLŢUL APICULTORULUI

Tăiatul aripilor la mătci

În cadrul măsurilor pentru dezvoltarea puternică a familiilor de albine, combaterea roitului ocupă un loc important. Familia intrată în frigurile roitului îşi canalizează toată activitatea în această direcţie, culesul de miere trecînd pe plan secundar. Dacă în dezvoltarea unei familii de albine, momentul frigurilor roitului şi roirea se realizează înaintea unui cules mare, recolta de miere este compromisă deoarece familia de bază, slăbită prin plecarea unuia sau mai multor roiuri, nu poate participa cu un efectiv mare de culegătoare la strîngerea recoltei. Astfel, măsurile îndreptate spre creşterea numerică a populaţiei de albine dintr-un stup, fără a recurge concomitent la procedeele ce determină împiedicarea apariţiei roitului, nu-şi vor justifica aplicarea. De aceea tehnica de îngrijire a familiilor de albine folosită atît în stupinile de tip industrial cît şi în cele mijlocii şi mici, au drept scop realizarea a două obiective : împiedicarea apariţiei frigurilor roitului şi aplicarea unor metode care, atunci cînd s-au declanşat frigurile roitului, să prevină ieşirea roiurilor. În ultima din ele se înscrie şi tăiatul aripilor la mătci, superior amputării unui membru.

Matca, avînd aripile amputate, distruge un foarte mare număr din botcile nou formate, ceea ce duce deseori la oprirea frigurilor roitului. Cînd totuşi roirea se produce, matca bătrînă, ieşită din stup, nu poate zbura, ci cade în faţa urdinişului, iar albinele se reîntorc în stup, avînd ca efect, schimbarea naturală a mătcii bătrîne ; se produc şi cazuri foarte rare cînd roiul iese totuşi cu următoarea matcă. Atunci cînd se ţine o evidenţă la zi a familiilor de albine, tăierea aripilor mătcii înlocuieşte şi operaţiunea de marcare.

Tehnica de amputare a aripilor este următoarea : se caută matca în stup, se scoate rama cu ea şi se aşează peste stupul deschis, sprijinită în cele două colţuri ale uneia din laturile sale mici. Rama, dirijată într-o poziţie oblică, convenabilă pentru a urmări matca, se ţine cu mîna stîngă, iar cu mîna dreaptă, în care avem o foarfecă de manichiură cu braţe drepte, deschise, se urmăreşte matca de la spate şi printr-o mişcare destul de rapidă, însă nu brutală, se introduce unul din braţele foarfecei sub aripi, retezîndu-le ; momentul propice este atunci cînd matca cercetează o celulă pentru a depune oul. Trebuie acordată atenţie momentului în care se introduce braţul foarfecii sub aripi, deoarece dacă i se atinge abdomenul, matca încearcă să înlăture foarfeca cu ajutorul unui picior, ceea ce poate duce la amputarea lui din neatenţie.

Această metodă, foarte simplă şi uşor de deprins, este mult mai bună comparativ cu prinderea mătcii într-o mînă şi tăierea ulterioară a aripilor. Într-o astfel de operaţiune se pot produce accidentări frecvente ale mătcilor. Amputarea aripilor mătcii se face cît mai aproape de inserţia lor, astfel ca toată suprafaţa portantă a aripii să fie înlăturată. Nu se vor amputa aripile mătcilor ieşite în anul respectiv decît după ce ne-am asigurat că ele au efectuat zborurile de fecundare şi îşi desfăşoară normal activitatea de ouat.

Medic veterinar
Eugen CELAN

In atenţia cercetării

(Urmare din pag. 1)

mari. În delimitarea bazinelor s-au analizat condiţiile de climă şi sol din fiecare comună, rezultînd următoarele tipuri specializate : pentru cartofi destinaţi consumului extratimpuriu şi timpuriu, pentru consumul de vară, pentru consum de toamnă şi iarnă, bazine pentru producerea cartofilor industriali şi cele pentru cartofi de sămînţă.

— De unde derivă necesitatea organizării de astfel de bazine specializate ?

— Din caracteristicile culturii. În funcţie de destinaţia producţiei se schimbă şi soiurile şi agrotehnica. Necesitatea unor astfel de bazine apare evidentă chiar şi dintr-un singur fapt : pentru anumite preparate culinare sînt necesare diferite soiuri de cartof, cu însuşiri corespunzătoare care, la rîndul lor, pretind o agrotehnică specifică. De aceea, pentru fiecare bazin au fost stabilite grupele de soiuri care dau cele mai bune rezultate şi procentul lor de participare. S-a stabilit mărimea loturilor semincere şi tehnica culturii.

— Deocamdată, după cîte am înţeles, delimitarea stabilită nu a fost şi aplicată. Din studiile întreprinse de institut ce concluzii se pot desprinde pentru practică ?

— Este vorba în primul rînd de faptul că, în ceea ce priveşte solul, suprafeţele care întrunesc condiţiile deosebite cerute de cartofii de consum de calitate superioară şi de cei pentru sămînţă, sînt restrînse în ţara noastră. De aceea, organizării acestor două categorii de bazine trebuie să i se acorde toată atenţia. Pentru restul tipurilor de bazine specializate nu există probleme din acest punct de vedere.

— S-ar putea desprinde ideea că pentru a se obţine producţii mari de cartof ar fi indicată amplasarea culturii numai pe terenurile strict corespunzătoare ?

— Da, dar acestea ocupă suprafeţe mai mici decît este necesar. Deci nu se poate proceda în acest mod, înainte de a se realiza creşterea substanţială a producţiei medii la hectar. Avem la îndemînă, în acest scop, un întreg complex de măsuri agrotehnice. Pentru urgentarea procesului este necesar să se extindă mult irigarea cartofului pe luncile rîurilor din bazinele destinate consumului de toamnă şi iarnă. Se apreciază că în etapa actuală, suprafaţa care se irigă trebuie să reprezinte dublul aceleia cu care se reduce cultura cartofului, atunci cînd se urmăreşte amplasarea ei pe terenurile cele mai favorabile. O mai bună amplasare a culturii poate fi asigurată şi pe altă cale. Atît în Moldova, dar mai ales în Transilvania, suprafeţe mari de teren foarte bun pentru cartof sînt ocupate de fineţe, din cauza excesului de umiditate. Desecarea lor şi plantarea cu cartof ar duce nemijlocit la rezolvarea problemei. Este o măsură pe care o considerăm la fel de importantă ca şi extinderea culturii în condiţii de irigare. Plantele de nutreţ, care au cerinţe mai mici în ce priveşte solul, s-ar putea cultiva pe terenurile ocupate acum de cartof.

— Calitatea cartofilor de consum lasă încă mult de dorit. Studiile întreprinse nu prevăd nimic în această privinţă ?

— Fără îndoială că da. A reieşit ca necesară schimbarea radicală a structurii actuale a soiurilor, în favoarea celor semitimpurii şi semitîrzii. Acestea vor fi cultivate pe 65 la sută din suprafaţă, iar soiurile tîrzii pentru consum şi cartofii industriali pe 35 la sută din suprafaţă. Trebuie îmbunătăţită, de asemenea, reînnoirea cartofilor de sămînţă, prin creşterea suprafeţei loturilor semincere.

Însuşirea acestor concluzii de către organele agricole judeţene, încă înainte de definitivarea lucrării noastre, ar permite rezolvarea, cu un ceas mai devreme, a unora din multele probleme ale sporirii producţiei de cartof.

RĂSPUNDEM CITITORILOR

Receparea tomatelor în solarii

Despre modul de execuţie al acestei lucrări ne-a cerut amănunte ing. Constantin Milea de la cooperativa agricolă din comuna Cornetu, judeţul Ilfov. Le-am solicitat, la rîndul nostru, tovarăşului ing. M. DUMITRESCU, şef de secţie la Institutul de cercetări pentru legumicultură şi floricultură.

Cultura de toamnă a tomatelor în solarii poate fi realizată fie plantînd, la 5-10 august, răsaduri din hibrizii Delicates, Nr. 10 X Bizon şi, mai ales din soiul Money-maker, fie folosind plantele de tomate din cultura anterioară, după o prealabilă recepare.

Pot fi folosite pentru recepare de întinerire numai culturile perfect sănătoase, care au avut o creştere viguroasă, o producţie bună şi care la sfîrşitul lunii iulie nu sînt epuizate ci, din contră, manifestă tendinţa de a lăstări şi fructifica în continuare. Receparea trebuie aplicată în primul rînd la soiul Money-maker şi la hibridul Delicates, precum şi la culturile care în ciclul întîi au avut plantele conduse cu o singură tulpină şi au fost cîrnite după 6-7 inflorescenţe.

La sfîrşitul lunii iulie, cel mai tîrziu pînă la 5 august, la tomatele alese pentru recepare se strînge ultima recoltă în totalitatea ei. Apoi, cu bricege bine ascuţite şi dezinfectate se îndepărtează toată partea aeriană, printr-o singură tăietură, lăsînd un cep de 12-15 cm şi, poate, chiar mai mult, cu condiţia ca pe cep să rămînă 2 frunze. Partea îndepărtată se scoate din solariu, unde nu trebuie să rămînă pe sol nici o frunză, mai ales din cele uscate. Plantele debile sau cu aspect de plante virozate sînt scoase cu rădăcini cu tot şi distruse prin ardere. Golurile se completează imediat cu răsaduri din acelaşi soi.

Se efectuează apoi stropirea cu zeamă bordeleză de 0,5-0,7 la sută, la care se adaugă 100 g de borax, pentru fiecare 100 l de soluţie. La o zi după aceasta, printre rînduri se împrăştie 100 kg de azotat de amoniu, 200 kg de superfosfat şi 75 kg de sare potasică, la hectar, care se încorporează printr-o praşilă bună, la adîncimea de 10-12 cm. După praşilă, cultura se udă prin infiltraţie, cu circa 250 mc de apă la hectar.

Plantele recepate sînt conduse cu două tulpini, din care una, primul copil ce apare, se cîrneşte după ce a format 2 inflorescenţe, iar a doua, cel de al doilea copil, se cîrneşte la 2 inflorescenţe.

Trei vaccinuri preparate de I.C.V.B. „PASTEUR" şi folosite în combaterea unor boli bacteriene la oi

Vaccinul contra agalaxiei contagioase a oilor şi caprelor, adsorbit pe hidroxid de aluminiu, se prezintă ca un lichid lăptos de culoare alb gălbuie care, în repaus, se separă în două straturi distincte : unul clar la suprafaţă şi altul dens galben cenuşiu, dedesubt. Se livrează în flacoane de 100 şi 250 ml capsulate metalic şi se foloseşte în prevenirea agalaxiei contagioase la oi şi capre, în doză unică de 5 ml, indiferent de vîrsta şi talia animalului, inocularea făcîndu-se subcutan.

Imunitatea post vaccinală se instalează după 10—15 zile şi durează un an.

Folosit după instrucţiunile care îl însoţesc şi păstrat la întuneric, la loc uscat şi la o temperatură de +4°+8°C, vaccinul este valabil 6 luni de la data preparării.

Vaccinul contra anaeriobiozei oilor — se foloseşte pentru imunizarea împotriva anaeriobiozelor în regiunile în care aceste boli apar frecvent. Vaccinul se prezintă sub forma unui lichid gălbui sau brun, cu un depozit alb lăptos, constituit din hidroxid de aluminiu şi se livrează în flacoane de 100 şi 250 ml, capsulate metalic. Se întrebuinţează atît preventiv cît şi de necesitate, în doze de 5 ml inoculate subcutan, potrivit instrucţiunilor de folosire.

După 15—21 zile de la inoculare se instalează imunitatea post vaccinală, care durează 5—6 luni.

Păstrat la întuneric, loc uscat şi temperatură scăzută +4°+12°C vaccinul are o valabilitate de 6 luni de la data preparării.

Vaccinul contra dizenteriei anaerobe a mieilor, se prezintă ca un lichid alb gălbui, care sedimentează sub forma unui depozit alb lăptos şi se livrează în flacoane capsulate metalic, de 100 şi 250 ml.Se inoculează subcutan în 2 reprize, la interval de 12 zile, potrivit instrucţiunilor de folosire care însoţesc produsul. Imunitatea post vaccinală se instalează după 12—14 zile de la ultima inoculare.

Păstrat la întuneric, la loc uscat şi la o temperatură de +4°+12°C, produsul poate fi folosit timp de 6 luni de la data preparării.

Toate aceste produse sînt preparate la I.C.V.B. „Pasteur" din Bucureşti, sectorul 7, şos. Giuleşti 333, şi pot fi procurate de la depozitul D.G.A.T.M., Intreprinderea nr. 17, Bucureşti, sectorul 4, str. 7 Drumuri nr. 4.

În provincie, ele se pot procura de la depozitele D.G.A.T.M. şi de la toate farmaciile veterinare.

Funcţionează autonomia funcţională a secţiei de mecanizare?

Înscriindu-se pe linia înfăptuirii sarcinilor trasate de Conferinţa Naţională a partidului în vederea îmbunătăţirii mecanizării agriculturii, înfiinţarea întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii are o importanţă deosebită pentru organizarea ştiinţifică a producţiei şi a muncii şi, în mod special, pentru aplicarea cu succes a principiului gestiunii economice proprii.

Rezultatele întreprinderii reprezintă, de fapt, o însumare a activităţii unităţilor sale de bază — secţiile de mecanizare. În noua formă organizatorică, secţiilor le-au fost acordate o mai mare independenţă şi răspundere în folosirea mijloacelor materiale şi financiare.

Printr-o raţională organizare a procesului de producţie şi cu efortul colectiv al mecanizatorilor secţiei noastre am reuşit ca, în acest an, să executăm o serie de lucrări suplimentare faţă de cele înscrise iniţial în contractele încheiate cu cooperativa pe care o deservim, precum şi 1 000 de hectare de arături la I. A. S. Cîmpina. De asemenea, o parte din mecanizatorii noştri au deservit motopompele pentru irigaţii, iar alţii, cu tractoarele şi greiferul pe care le avem în dotare au efectuat lucrări de terasamente pentru întreprinderea de drumuri. Executarea întregului volum de lucrări contractat, precum şi a unor operaţii solicitate de diverşi beneficiari ne-a permis să realizăm sarcinile de plan ale primului semestru în proporţie de 156 la sută.

O situaţie anacronică exista în legătură cu posibilitatea efectuării de transporturi. Aveam tractoare şi remorci, dar nu şi voia de a presta servicii de acest gen în afara razei noastre de activitate sau la persoanele particulare. Transporturile efectuate de noi s-au limitat, deci, la un volum restrins : căratul paielor, a cerealelor etc. pe distanţe mici. Acum, prin noile reglementări, vom putea deservi şi alte organizaţii şi chiar pe membrii cooperatori pentru lucrări ce privesc gospodăria lor personală.

În scopul folosirii integrale a forţei de muncă de care dispunem, un rol deosebit îl va avea şi atelierul de reparaţii al secţiei. În comună există foarte multe lucruri de făcut ; de la reparat motoarele stabile ale cooperativei şi pînă la confecţionarea de scripeţi pentru puţuri. O asemenea ocupare a mecanizatorilor, în special în perioadele cînd ei nu au de lucru în cîmp, ne dă posibilitatea să renunţăm la concediile fără plată sau la plata mecanizatorilor cu „minimum garantat".

Pentru desfăşurarea activităţii în condiţiile introducerii principiului gestiunii economice proprii şi în I. M. A., un rol deosebit de mare îl are realizarea planului de venituri şi cheltuieli, care în fostele brigăzi de tractoare lipsea. Dacă veniturile sînt legate organic de realizarea unui cît mai mare volum de lucrări, de toate categoriile, cheltuielile trebuie „ţinute în mînă", în aşa fel încît să nu mai fie nevoie de acoperiri de la bugetul statului.

Cele mai mari fonduri în I. M. A. se consumă, după cum se ştie, pentru reparaţii şi carburanţi Prin noua formă de organizare a întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii, secţiei îi cresc mult competenţele şi în privinţa reparării maşinilor proprii. Prin recondiţionarea unor piese, rectificarea altora şi înlocuirea lor numai în caz de strictă necesitate se poate acţiona în mod continuu asupra reducerii acestor cheltuieli. Noi am recondiţionat în anul trecut o chiulasă, care funcţionează şi acum, economisind astfel peste 2 000 lei. De asemenea, anul acesta nu am mai apelat la magazie pentru înlocuirea a trei pompe de apă la tractoare, ci le-am reparat.

Consumul neeconomic de carburanţi se datora şi lipsei unei evidenţe la alimentarea tractoarelor. De aceea, la rezervorul de motorină am pus un tub gradat pentru a şti precis cantitatea luată de fiecare mecanizator. După 100 de ore de funcţionare, cînd se face întreţinerea tehnică (I. T.—1), putem şti precis dacă şi de ce s-a depăşit consumul. O altă măsură luată a fost interzicerea efectuării „pe cont propriu" a oricăror transporturi. Aceasta s-a putut face ca urmare a desemnării unui singur rutierist din secţia noastră care să efectueze transporturi, cît şi a normării stricte a consumului de motorină. În acelaşi scop, am acţionat organizînd în aşa fel punctele de lucru şi deplasarea la acestea încît să se elimine deplasările inutile. Normarea consumului de carburanţi pe feluri de lucrări şi pe hectar şi nu pe hantru cum era pînă deunăzi, precum şi premierea mecanizatorilor cu o parte din valoarea economiilor realizate va avea o mare influenţă în reducerea cheltuielilor de la acest capitol.

Există deci, în secţiile de mecanizare, mari rezerve de utilizare mai bună a mijloacelor materiale şi de forţă de muncă, de cheltuire judicioasă a fondurilor.

Vasile GHEORGHE
şef de secţie de mecanizare la I.M.A. Inoteşti, judeţul Prahova

Este pe cale I. A. S. Pietroiu să reînvie faima de odinioară?

(Urmare din pag. 1)

s-au înregistrat la cultura orezului şi la complexul de îngrăşat taurine. În primul caz, însămînţarea unor soiuri tardive, fără o prealabilă experimentare a lor în condiţiile climatice de aici, a fost principala cauză a pierderilor. „Întrucît înflorirea soiurilor tardive are loc în perioada 8—25 august, cînd, datorită microclimatului specific de aici temperatura scade la 8—9°C — spun specialiştii unităţii — florile avortează în cea mai mare parte, ducînd la diminuarea producţiei".

Există şi un alt factor care, în ultimii patru ani, s-a manifestat continuu, cu intensităţi deosebite la capetele intervalului. Este vorba de scăderea interesului pentru rezultatele economice, datorită unor greşeli de planificare şi, mai ales, concepţiei conform căreia condiţiile pedoclimatice ale zonei sînt atît de favorabile unor culturi, încît este suficient să se însămînţeze pentru a se îndeplini şi depăşi sarcinile de plan. Inconsistenţa acestei concepţii a fost demonstrată de rezultatele anului 1967 cînd nici măcar la porumbul irigat nu au fost realizate sarcinile de plan.

Prin măsurile de reorganizare a agriculturii de stat, I.A.S. Pietroiu a revenit în vechile ei hotare. Aceasta înseamnă că, **unul din factorii esenţiali ai restabilirii echilibrului unităţii de care aminteam mai înainte, şi anume baza tehnico-materială s-a refăcut.** Ne-am interesat ce măsuri s-au luat în aceste condiţii pentru a se amplifica rezultatele bune obţinute cîndva şi a se închide vana pierderilor din ultimii patru ani.

— Încă din toamnă — ne-a declarat tov. **Dumitru Dumitru,** directorul întreprinderii — am luat o serie de măsuri pentru pregătirea celor mai bune condiţii desfăşurării producţiei acestui an. Însămînţarea culturilor de toamnă s-a făcut ireproşabil ; de asemenea, spre deosebire de anii anteriori, s-a arat aproape întreaga suprafaţă destinată însămînţărilor de primăvară. Totodată, prin culturi succesive, am obţinut cantităţi sporite de furaje suculente, care nu numai că ne-au ajuns din belşug în iarnă, ci ne-au rămas şi acum (mai ales porumb însilozat).

Pentru a asigura producţii sporite la toate culturile în condiţiile lipsei de umiditate din acest an am luat măsuri de a iriga o suprafaţă cît mai mare. Pe lîngă utilajele din dotare, au fost reparate în atelierul mecanic şi utilajele propuse la reformă. Reevaluarea unei experienţe mai vechi — irigarea cu ajutorul canalelor de desecare — ne-a permis să udăm în plus peste 2 000 ha. Am putut face aceasta atît ca urmare a organizării muncii în trei schimburi, cît şi a ajutorului substanţial primit din partea industriei.

Folosirea optimă a capacităţilor de producţie, ne-a spus în continuare tov. Dumitru Dumitru, depinde în mare măsură de cunoştinţele tehnice şi organizatorice ale şefului de fermă, de modul cum orientează munca astfel încît să se producă mult, bun şi ieftin.

Din multele exemple furnizate de directorul I.A.S. Pietroiu, mi se pare semnificativ următorul. Bazat pe o experienţă anterioară, şeful de fermă ing. N. Paven a irigat o importantă suprafaţă cultivată cu grîu. Rezultatul ? Cu numai 600 de lei cheltuieli suplimentare la hectar, sporul de producţie a fost de 2 000 kg, ceea ce demonstrează cu prisosinţă eficienţa economică a măsurii întreprinse. Nu acelaşi lucru se poate spune despre un alt şef de fermă, ing. Constantin Petreanu. Dintr-o greşită înţelegere a spiritului de economie, el n-a vrut să ude lucerna şi nici grîul.

— A trebuit să-i facem bine cu de-a sila, — spune directorul întreprinderii. Cu ajutorul inginerului mecanic şi al celui hidroameliorator, i-am instalat agregate de aspersiune şi numai astfel s-a putut uda lucerna şi o parte din grîu. Pînă acum, la lucernă s-au luat trei coase, iar la grîul irigat producţia medie a fost de peste 4 000 kg la ha, dublă faţă de cea de pe parcelele neirigate.

Unele amănunte asupra măsurilor tehnice întreprinse pentru sporirea producţiei le-am aflat de la tehnologul şef al întreprinderii, ing. **Ion Costin.** care, între altele, ne-a spus următoarele :

— Pentru folosirea completă a potenţialului productiv al pămîntului şi a apei de care nu ducem lipsă pe malul Borcei, am administrat o cantitate suficientă de îngrăşăminte chimice, aproape 200 kg la hectar, pe întreaga suprafaţă. De asemenea, din experienţele făcute în unitate, am constatat că hibridul de porumb care valorifică cel mai bine terenul în condiţiile noastre este H.S. 301 şi nu H.D. 208, cu care trebuia, conform planului iniţial, să însămînţăm 60 la sută din suprafaţă. De aceea, am schimbat proporţia celor doi hibrizi, cultivînd 75 la sută din suprafaţă cu H.S.301 şi numai 25 la sută cu H.D.208. Totodată, pentru a nu mai avea ca în alţi ani, fenomenul de avort al florilor şi de sistăvire la orez, am ales, tot ca urmare a unor experienţe proprii, soiuri timpurii, care termină înflorirea şi fecundarea înainte de perioada critică (8—25 august). O altă măsură aplicată la această cultură a fost nivelarea parcelelor, lucrare absolut necesară o dată la 3—4 ani. Datorită acestei lucrări s-a asigurat un strat egal de apă pe întreaga suprafaţă a parcelelor, ceea ce a determinat răsărirea uniformă a plantelor şi realizarea unei densităţi corespunzătoare.

Rentabilizarea sectorului de îngrăşare a taurinelor a constituit, de asemenea, o preocupare permanentă a lucrătorilor întreprinderii. Munca depusă pînă acum în acest scop a început să dea rezultate din cele mai bune. Prin instalarea bucătăriei furajere, aşteptată de mulţi ani, s-a înlăturat risipa, iar hrana se pregăteşte în condiţii mai bune din punct de vedere calitativ, ceea ce duce la asimilarea ei aproape integrală de către animale.

Înainte, transportul şi distribuirea furajelor în grajduri se făcea cu ajutorul unor cărucioare. Se consuma multă forţă de muncă, iar cheltuielile erau mari. În atelierul secţiei mecanice a fost construită o remorcă tehnologică acţionată de la priza de putere a tractorului, pentru administrarea furajelor concentrate. Cu ajutorul ei, hrana necesară unui efectiv de 200 de animale se distribuie în 3—4 minute (în funcţie de raţia zilnică). Aceasta permite reducerea consumului de muncă vie, deci şi a fondului de salarii, cu 40 la sută. Aplicarea unui regim strict de economii a dus la diminuarea în primul semestru a cheltuielilor pentru îngrăşarea animalelor cu aproape 1,4 milioane de lei.

★

După prima jumătate de an, rezultatele economico-financiare ale I.A.S. Pietroiu îndreptăţesc părerea conform căreia în 1968 se va încheia perioada prelungită de „secetă" de la capitolul beneficii. Realizarea unei producţii de grîu cu peste 500 kg la hectar mai mare decît cea planificată, îndeplinirea pînă la această dată a planului de livrare la carnea de taurine, depăşirea cu peste 500 a numărului de miei destinaţi vînzării, precum şi starea de vegetaţie a culturilor ce se vor recolta pînă în toamnă sînt tot atîtea argumente care pledează în acest sens. De asemenea, rezultatele financiare ale primului semestru — depăşirea cu peste 650 000 de lei a veniturilor planificate şi reducerea cheltuielilor cu 2 561 800 de lei, deşi volumul de lucrări a fost cu mult depăşit, dau un plus de siguranţă că faima de unitate fruntaşă a I.A.S. Pietroiu este pe cale să reînvie.

O ramură de producţie în plină dezvoltare la I.A.S. Piteşti, judeţul Argeş : creşterea raţelor din rasa Pekin

Foto : C. DUMITRU

CURIER ECONOMIC ŞI JURIDIC

Modul de stabilire a preţurilor şi tarifelor pentru unele prestări de servicii executate de cooperativele agricole

În ultimul timp, un număr tot mai mare de cooperative agricole, dezvoltînd activităţi anexe, execută un sortiment sporit de lucrări necesare producţiei proprii sau altor beneficiari. Pentru stabilirea preţurilor şi tarifelor la prestările de servicii, pe care unităţile agricole cooperatiste sînt autorizate să le efectueze, Uniunea Naţională a Cooperativelor Agricole de Producţie a elaborat un Normativ cuprinzînd elementele de care trebuie să se ţină seama la fixarea acestor preţuri sau tarife.

În Normativ (publicat în numărul 5/1968 al Buletinului Uniunii Naţionale) sînt menţionate serviciile ce fac obiectul acestei reglementări : confecţionarea şi repararea de unelte agricole mici, piese mărunte de metal, obiecte mărunte de uz gospodăresc, construcţii şi reparaţii de clădiri, inclusiv de instalaţii aferente acestora (apă, canal, electricitate), repararea de garduri, porţi, grajduri, magazii, mobilă, uşi, ferestre, răsadniţe, confecţionări de uşi, ferestre şi răsadniţe cu materialul clientului, repararea lăzilor navete de transport, aparţinînd organizaţiilor beneficiare de produse agricole.

Urmărindu-se recuperarea cheltuielilor de producţie pentru serviciile prestate, preţurile sau tarifele vor fi determinate ţinîndu-se seama de materiile prime şi materialele folosite, manopera, cheltuielile de regie inclusiv cota pentru formarea fondurilor statutare şi a impozitului datorat.

În cazul cînd produsele şi serviciile sînt executate cu materialul cooperativei agricole, pentru stabilirea preţului sau tarifului, cantităţile de materiale necesare se vor lua în calcul la preţurile cu amănuntul legale, plus cheltuielile de aprovizionare aferente acestora. Dacă la unele materiale nu sînt stabilite preţuri cu amănuntul aceste materiale vor fi luate în calcul la preţurile cu amănuntul ale produselor similare.

În normativ se precizează, de asemenea, că manopera va fi determinată pe baza normelor de muncă şi a indicatorilor de retribuire a muncii din activităţile anexe, potrivit recomandărilor Uniunii Naţionale. Pentru acoperirea cheltuielilor indirecte, a fondurilor ce se constituie în cooperativa agricolă şi a impozitului, asupra manoperei va fi calculată o cotă de regie de maxiumum 90 la sută. În limita acestei cote, consiliile de conducere ale cooperativelor agricole urmează să stabilească cota efectivă de regie.

În cazul produselor şi serviciilor executate de cooperative cu materialul clientului, preţurile sau tarifele acestora vor fi stabilite prin însumarea manoperei şi cheltuielilor de regie calculate ca mai sus.

În determinarea preţurilor şi contractelor cu beneficiarii, cooperativele agricole vor putea lua ca bază de orientare şi preţurile cu amănuntul şi tarifele în vigoare stabilite de organele de stat sau organizaţiile cooperaţiei meşteşugăreşti şi de consum pentru produse şi servicii similare.

Va continua să rămînă în vigoare regimul potrivit căruia cooperativele agricole îşi valorifică produsele şi serviciile executate în secţiile lor anexe la preţuri de învoială cu beneficiarii.

Noi mărfuri pe care cooperativele agricole şi le procură cu plata prin virament

La cererea Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie, Banca Naţională a R.S.R. şi Centrocoop-ul au acceptat acordarea unor înlesniri cooperativelor agricole pentru ca acestea să-şi poată procura cu plata prin virament unele articole pe care le desfac unităţile cooperaţiei de consum.

Această măsură este menită să faciliteze cooperativelor agricole o mai operativă aprovizionare cu produse de cerinţă curentă care, potrivit reglementărilor anterioare, nu puteau fi vîndute de unităţile cooperaţiei de consum decît cu numerar. Mărfurile pe care cooperativele agricole şi le pot procura din magazinele cooperaţiei de consum, cu plata prin virament, sînt din sectorul produselor alimentare, articole metalice, de uz gospodăresc, articole mărunte de uz agricol, articole chimice, electrice, articole din sectorul mărfuri-textile etc.

Atît Banca Naţională, cît şi Centrocoop-ul au trimis unităţilor judeţene în subordine indicaţii de aplicare a noii reglementări privind decontările plăţilor prin virament pentru mărfurile astfel cumpărate de cooperativele agricole şi sortimentele de articole ce fac obiectul acestei reglementări.

O maşină de mare randament:

TOCĂTOAREA DE FURAJE T. F. G. 1

Maşina de tocat furaje T.F.G. 1 poate fi utilizată la tocatul şi defibratul furajelor uscate. Cu ajutorul ei se realizează tocarea şi defibrarea cocenilor de porumb, paielor şi capitulelor de floarea-soarelui. Ca operaţii secundare maşina poate executa şi măcinarea finului, ştiuleţilor şi ciocălăilor de porumb. Se rezolvă astfel importanta problemă a valorificării furajelor grosiere. Asigurîndu-se o calitate superioară a tocăturii, diversele furaje grosiere pot fi astfel amestecate cu alte adausuri, ceea ce duce la ridicarea calităţii lor.

Tocătoarea poate fi acţionată fie de electromotorul cu care este dotată, cu o putere de 22 kW şi 1 500 de rotaţii pe minut, fie de la şaiba unui tractor sau a unui motor stabil, cu o putere corespunzătoare la turaţia de 1 500 de rotaţii pe minut.

Iată cîteva din caracteristicile tehnice şi funcţionale ale maşinii :

— lungime — 3 000 mm.
— lăţime — 1 200 mm.
— înălţime — 1 200 mm.
— turaţia tocătorului — 1 240 rotaţii pe minut, productivitatea 1 200—1 500 kg de furaje pe oră.

Este o maşină robustă, care poate fi deservită cu uşurinţă şi care satisface în întregime cerinţele impuse de securitatea muncii.

În toate unităţile unde este folosită, tocătoarea de furaje T.F.G. 1 a dat rezultate deosebite şi prin randament şi prin calitatea furajului obţinut. Prin caracteristicile ei tehnice, tocătoarea T.F.G. 1 se situează la nivelul cerinţelor pieţei mondiale.

Întreprinderea Metalurgică Energia — Constanţa, care produce această tocătoare, garantează buna funcţionare a maşinii timp de 12 luni de la data sosirii în staţia de destinaţie.

Tocătoarea se livrează cu o serie de piese şi scule de rezervă. Totodată, întreprinderea execută şi piesele de schimb necesare. Preţul de livrare al tocătorii este de 28 938 de lei.

Comenzile se adresează direct întreprinderii, pe adresa : Întreprinderea Metalurgică Energia — Constanţa, şos. Filimon Sîrbu nr. 28.

PROMPTITUDINE ŞI LEGALITATE

(Urmare din pag. 1)

sori, cereri şi sesizări al căror cuprins se referă la o mulţime de aspecte din activitatea de producţie a cooperativelor sau la unele probleme personale ale semnatarilor. Nu de mult, biroul executiv al uniunii judeţene a analizat cuprinsul acestor scrisori, modul lor de rezolvare, respectarea legalităţii în darea soluţiilor etc., desprinzînd concluzii deosebit de folositoare pentru munca noastră de viitor.

Aminteam de spiritul de exigenţă cu care cooperatorii privesc bunul mers al activităţii în unităţile respective. O asemenea exigenţă au afirmat, de exemplu, membrii cooperativei agricole din Rîmnicu Sărat. Văzînd că propunerile şi criticile lor, ce vizau nereguli şi abuzuri ale unor membri ai consiliului de conducere sînt ignorate de cei în cauză, mai mulţi cooperatori de aici s-au adresat uniunii judeţene. Revizia de fond a gestiunilor cooperativei, întreprinsă de uniune cu ajutorul comisiei de revizie din unitate, a confirmat întrutotul sesizările cooperatorilor. Au fost, într-adevăr, constatate abateri de la normele statutare, abuzuri şi furturi. Faptele o dată stabilite, adunarea generală a cooperativei a hotărît înlocuirea din funcţiile de conducere a vinovaţilor, unii dintre ei fiind deferiţi justiţiei.

Un cooperator din Puieşti ne-a adus la cunoştinţă abuzuri săvîrşite de preşedintele cooperativei agricole din localitate. Fără să aibă calificarea cuvenită, preşedintele a ţinut cu tot dinadinsul să facă pe şoferul la volanul autoturismului cooperativei, l-a răsturnat, producîndu-i avarii. Aceasta ar fi fost o întîmplare oarecare dacă preşedintele n-ar fi încercat să scape, ilegal, fireşte, de plata pagubei provocate. Dar, el tocmai aceasta a încercat şi, de aici, o altă ilegalitate : şoferului, care a reparat autoturismul, i s-a îngăduit să facă curse clandestine şi să-şi însuşească banii astfel obţinuţi.

Aceste două cazuri şi altele asemănătoare, ne-au arătat o dată mai mult cît este de important ca sesizările şi criticile cooperatorilor să fie privite cu maximum de atenţie şi răspundere şi analizate ca atare. Este o concluzie care priveşte nu numai uniunea judeţeană, ci şi consiliile de conducere şi alte organe din unităţile cooperatiste. **Trebuie spus că, dacă întotdeauna şi peste tot cererile cooperatorilor ar fi rezolvate cu solicitudinea cuvenită, mulţi dintre cei care scriu şi cei chemaţi să rezolve problemele din scrisori ar avea mai puţin de lucru.** Avem în judeţ cooperative din care aproape că nu primim reclamaţii şi sesizări. Consiliile de conducere, comisiile de revizie şi de judecată din unităţile respective, şi amintim pe cele din Gherăseni, Cislău şi Padina, privesc cu seriozitate sesizările şi cererile cooperatorilor, le rezolvă operativ şi corect, scutind pe oameni să piardă timpul pînă li se face dreptate.

Dimpotrivă, avem de rezolvat multe scrisori, trimise nouă de cooperatori din comunele Smîrdan, Racoviţeni, Rîmnicu Sărat, Buzău, Zărneşti şi altele. Studierea multora dintre aceste scrisori ne-a dat temei să apreciem că ceea ce i-a făcut pe cooperatori să ne scrie este tocmai slaba preocupare a consiliilor de conducere şi a celorlalte organe alese din cooperativele respective faţă de soarta cererilor ce le sînt adresate, atitudinea de respingere sau de minimalizare a conţinutului scrisorilor şi sesizărilor. Aceste lacune le-am constatat nu numai în atitudinea faţă de scrisori şi sesizări ce privesc viaţa şi activitatea obştească ci, mai ales, în cazul cînd oamenii ridică unele probleme personale. Faptul ne-a permis să desprindem concluzia că **trebuie să acordăm ajutor sporit conducerilor acelor unităţi în care s-au constatat abateri, privind atitudinea şi operativitatea faţă de scrisori, cereri şi sesizări, şi, în general, să îndrumăm mai îndeaproape consiliile de conducere pentru a acorda problemelor personale ale cooperatorilor aceeaşi maximă atenţie şi răspundere în soluţionare.** La drept vorbind, adesea este şi greu să desparţi ce este personal de ceea ce reprezintă interes obştesc într-o scrisoare. Cooperativa agricolă din Pietroasele a întocmit cooperatorului Ioan N. Anton dosarul de pensionare dar, cu „contribuţia" unui funcţionar gură-cască, dosarul n-a fost trimis la casa de pensii. Cooperatorul respectiv a tot aşteptat să primească banii, apoi şi-a pierdut răbdarea şi a scris uniunii judeţene. Cazul a fost imediat soluţionat. Această întîrziere birocratică în rezolvarea unei probleme personale a creat nemulţumiri şi printre alţi cooperatori, deşi aparent pe ei nu-i privea direct.

Unele scrisori adresate nouă cuprind plîngeri împotriva modului cum sînt atribuite loturile în folosinţă personală. Lesat de aceasta, apar unele situaţii care ne dovedesc că mai avem în judeţ consilii de conducere din cooperative care nu cunosc prevederile statutare privind atribuirea loturilor în folosinţă personală. Deşi era îndreptăţită să i se atribuie lot, cooperatoarei Ecaterina Barac i-a fost refuzat acest drept de către consiliul de conducere al cooperativei din Ţinteşti. Instructorul uniunii, însărcinat cu rezolvarea acestui caz, a dovedit, pe baza statutului, dreptul la lot al cooperatoarei şi a recomandat consiliului de conducere al unităţii amintite să respecte legea. Pe baza unor asemenea exemple, biroul executiv al uniunii judeţene a considerat necesar să revină, într-o şedinţă cu preşedinţii de cooperative, asupra prevederilor legale privind atribuirea loturilor în folosinţă personală. Măsura în care aceste prevederi sînt cunoscute şi aplicate va fi urmărită în continuare de către lucrătorii uniunii în activitatea practică din unităţi. Referitor tot la atribuirea loturilor trebuie spus că uneori avem de înlăturat tendinţe şicanatorii ale unor preşedinţi, care „rezolvă" formal problema. Numai după intervenţia uniunii judeţene, consiliul de conducere al cooperativei Vispeşti a atribuit cooperatorului Marin T. Dobrică un lot în folosinţă pe care omul să-l poată lucra, în locul altei suprafeţe de pămînt într-adevăr de nefolosit.

Sînt, desigur, şi cazuri cînd unele cereri şi sesizări se dovedesc a fi neîntemeiate. Biroul executiv al uniunii cooperatiste judeţene a indicat consiliilor de conducere din cooperative să lămurească petiţionarii cu răbdare şi principialitate netemeinicia legală a unor asemenea cereri, astfel ca oamenii să nu rămînă cu impresia că li s-au refuzat drepturi statutare.

În activitatea de primire şi rezolvare a scrisorilor, cererilor şi sesizărilor oamenilor muncii, biroul executiv al uniunii noastre porneşte de la ideea că **aceasta constituie un ajutor deosebit de preţios pentru munca de întărire continuă a cooperativelor agricole.** Eforturile noastre vor fi în viitor şi mai puternic îndreptate spre consolidarea acestui ajutor.

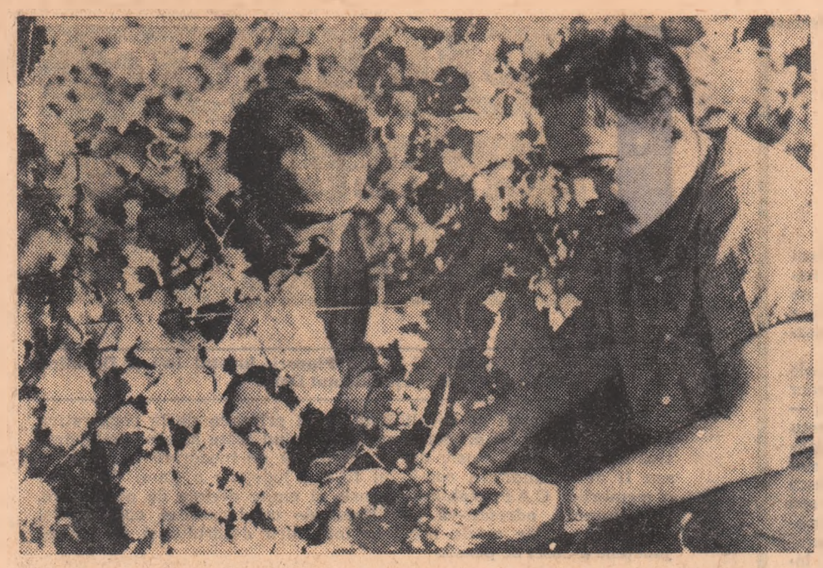

Instantaneu în vie : Gheorghe Rădoi, președintele și Eftimie Dinu, inginerul agronom al cooperativei într-un consult : cînd începem recoltarea ?

TRADIȚIE ȘI NOU

Îndeletnicirea tradițională a localnicilor — cultivarea grîului și a porumbului — a rămas vreme de cîțiva ani aceeași și după înființarea cooperativei agricole — aici, la Cocorăști-Colți, județul Prahova. Treptat, treptat, însă, prin căutarea și punerea în valoare a noi surse de producție și cîștig, cooperativa a dezvoltat alte sectoare, oamenii și-au însușit ocupații noi. Grădina de legume, pe 43 de hectare și via ce se întinde pe 15 hectare, îngrășătoria de bovine și ferma de păsări, adaugă la bugetul unității și al cooperatorilor însemnate venituri față de ceea ce se realiza cu puțini ani în urmă. Am surprins în cîteva imagini fotografice aspecte obișnuite, cotidiene, din activitatea spornică a acestui harnic colectiv.

Fotoreportaj de
D. CONSTANTINESCU

Ultima operație — introducerea energiei electrice și noua instalație pentru amestecarea furajelor va intra în funcțiune

Lotul de păsări aflat în grija cooperatoarei Maria Mihai primește tainul de prînz. Peste puțin timp, de aici vor pleca spre piață 5000 de pui

Într-un fel, concluzia muncii zilnice : contabilii întocmesc borderourile de plată pentru un nou avans

Pe urmele scrisorilor sosite la redacție

JUMĂTATE ȘI... ATIT!

Scrisoarea unui grup de țărani cooperatori din comuna Urmeniș, județul Bistrița Năsăud, *adresată redacției noastre, se încheie cu următoarele cuvinte :* „Noi, cei care muncim, nu avem cui să ne plîngem". *Afirmația apare surprinzătoare și ne-am gîndit s-o facem cunoscută celor în drept s-o înfrunte : tovarășilor de la uniunea cooperatistă județeană. Și, destul de prompt, în mai puțin de două săptămîni, ne-a venit răspunsul, din care se desprinde că afirmația de mai sus este întrucîtva exagerată, făcută într-un moment de supărare. Dovadă — operativitatea cu care uniunea a cercetat sesizările cooperatorilor și promisiunea, cuprinsă în răspunsul adresat nouă, că* la cooperativa din Urmeniș va fi efectuată o revizie financiar-contabilă, în prima urgență.

În loc să comunicăm însă prin poștă cooperatorilor din Urmeniș concluziile desprinse de uniunea județeană în urma cercetărilor făcute asupra sesizărilor din scrisoare, am socotit nimerit să răspundem public, din motive pe care le vom vedea mai jos.

Scrisoarea sesizează faptul că fostul președinte al cooperativei agricole, Ion Gălbează, a sustras anul trecut din unitate 80 de litri de vin și 20 de litri de țuică, cantități pe care, bineînțeles, nu le-a plătit. Cercetările au confirmat exactitatea sesizării, cu o excepție minoră : nu 20 de litri de țuică a luat Gălbează, ci 18. Consiliul de conducere al cooperativei a stabilit valoarea prejudiciului — 1 520 de lei, numai că unitatea n-a intrat încă în posesia sumei, deși au fost date membrilor cîteva avansuri în bani. „S-a pus în vedere contabilului șef al cooperativei ca, la primul avans în bani, suma imputată (lui Gălbează — n.n.) să fie reținută." Dar fostul președinte nu va avea de primit ca avans 1 520 de lei. Trebuie să înțelegem de aici că recuperarea sumei se va lungi mult și bine ? În orice caz, uniunea județeană nu trebuie să accepte o asemenea situație : vinzarea de țuică și de vin cu plata în rate, mai ales unui om care, în mod vădit, a profitat de funcție ca să ia băutură de la cooperativă ca din pivnița proprie.

Aceeași intransigență se cuvine dovedită și față de un alt „cadru de răspundere" al cooperativei, președintele comisiei de revizie. Au dreptate oamenii să se plîngă de atîtea nereguli de care se lovesc cînd, chiar președintele acestei comisii, Irimie Macarie, a luat din unitate un porc „sacrificat de necesitate". În acest caz, două lucruri au rămas nelămurite, chiar și după cercetările efectuate de uniunea județeană. Mai întîi că actul de sacrificare a animalului, nesemnat de medicul veterinar, este, din punct de vedere legal, dubios. Apoi, de ce s-a acceptat ca pentru un porc de 65 kg „cumpărătorul" să plătească numai 400 de lei, adică 6,15 lei kilogramul ? Care galanton a stabilit acest preț, de ce a rămas prețul așa și după cercetări ? Adăugăm că nici Macarie n-a plătit contravaloarea cărnii procurată atît de ieftin.

Un alt fapt sesizat în scrisoare este acela că „pentru diferite chefuri", fostul președinte și actualul șef contabil al cooperativei au împrumutat în mai multe rînduri de la un cetățean din comună, 35 litri de țuică, înapoiată apoi din pivnița cooperativei. În urma cercetărilor întreprinse de uniunea județeană a reieșit, „din declarația contabilului șef", că este vorba doar de 12 litri de țuică, cantitate restituită de cooperativă cetățeanului, înregistrată în acte, dar nerecuperată, pentru că, tot contabilul șef afirmă, țuica a fost băută de oamenii care au lucrat la construcția grajdului. La drept vorbind, poate fi considerată ca suficientă declarația contabilului șef, oricum persoană implicată în litigiu, pentru a se stabili cum stau lucrurile în realitate ? De ce n-a discutat trimisul uniunii județene cu cetățeanul care a împrumutat țuica, cu alți cooperatori care ar fi putut da relații ?

Cercetarea a dovedit că „nu există nici un act justificativ cum că această țuică ar fi fost consumată de muncitorii de la construcții". Și atunci, cine plătește ? — întrebăm noi. Uniunea județeană nu precizează.

În sfîrșit, cooperatorii care ne-au scris atrag atenția asupra indisciplinei care domnește la contabilitate. Cercetarea afirmației a confirmat-o. În cursul lunii iunie, contabilul M. Makay a absentat de la lucru 19 zile din 25. Pentru timpul cît a lipsit „nu a fost pontat", ne comunică uniunea județeană. Atît ar mai fi trebuit — să primească și zile-muncă fiindcă a stat acasă ! Numai o asemenea „sancțiune" prevede pentru indisciplină în muncă regulamentul de ordine interioară al cooperativei ?

Subliniind încă o dată promptitudinea cu care uniunea județană a înțeles să cerceteze sesizările cuprinse în scrisoarea cooperatorilor, am găsit de cuviință să punem totuși în discuție cel de-al patrulea aspect, cel puțin tot atît de important, al necesității de a fi stabilită fără nici o întîrziere și precis răspunderea pentru abateri și ilegalități, precizați vinovații de sărvîrșirea lor, și indicate măsurile de îndreptare a deficiențelor. Totul pentru ca țăranii cooperatori să poată spune. „Avem cui să ne plîngem !"

VALORIFICĂM CANTITĂȚI SPORITE DE LEGUME

Anul trecut, cooperativa noastră a cultivat 50 de hectare cu legume, iar din valorificarea produselor a obținut venituri importante, care au contribuit la sporirea simțitoare a valorii zilei-muncă, la reluarea producției pe o scară și mai largă.

Bunele rezultate din 1967 ne-au determinat ca, în acest an, să extindem grădina de legume la 73 de hectare irigate și, în plus, să creăm și o seră-solar de 3,75 ha. În cîmp, am cultivat 8 ha cu roșii, 15 ha cu ardei, 5 ha cu vinete, 10 ha cu ceapă. 22 ha cu varză de vară și de toamnă, iar în sera-solar, îndeosebi roșii. Pentru a obține producții cît mai bune acordăm o mare atenție îngrijirii culturilor. *Dintre multiplele lucrări pe care le aplicăm ca și ceilalți grădinari, dorim să menționăm doar una singură : dizolvarea în apa cu care udăm legumele — printr-un sistem original, în butoaie așezate la capătul canalului principal — a îngrășămintelor chimice, în doze bine stabilite.*

Prin natura sa, legumicultura este ramura agricolă ce se pretează cel mai bine la practicarea nu numai a culturilor intensive ci și a celor succesive. Terenurile amenajate pentru irigat, cantitățile sporite de substanțe fertilizante minerale pe care le procurăm cu fonduri proprii sau împrumutate, ne creează astfel de posibilități. Propunerea venită din partea cooperatorilor ce lucrează în acest sector de a semăna din nou cu legume, după eliberarea terenurilor, jumătate din grădina de legume, adică 35 ha, precum și două hectare din sera-solar a fost însușită imediat de consiliul de conducere, care, adoptînd hotărîri în acest sens a și stabilit măsurile respective. De pildă, s-a și însămînțat suprafața necesară obținerii răsadului de roșii ce se va planta în solarii în vederea obținerii de roșii tirzii, pînă în luna noiembrie. Din calculele noastre preliminarii scontăm ca, în acest fel să livrăm prin unitățile întreprinderii de legume-fructe, 1 100 de tone de legume în loc de 890 de tone cît am contractat inițial.

Aceeași atenție pe care o dăm sporirii producției o acordăm și valorificării ei superioare. Pe bază de grafice întocmite cu centrul de legume-fructe am livrat, pînă la mijlocul lunii iulie a.c., 50 de tone de roșii, 20 de tone de fasole păstăi, 8 tone de varză timpurie, 13 tone de mazăre păstăi, 13 tone de ceapă verde și alte produse. Merită amintit și faptul că 60 la sută din roșiile livrate corespund calitativ pentru a fi vîndute la export. Toate acestea au făcut ca veniturile de la grădina de legume să fie, în acest an, duble față de cele realizate în 1967.

Ținînd seama de rentabilitatea sectorului respectiv, unitatea noastră și-a propus ca în viitor să dubleze suprafața cultivată cu legume, adică să ajungă la 150 ha de grădină și 7 ha de sere-solar. Există condiții ca întreaga această suprafață să fie irigată, iar brațe de muncă avem suficiente. Va trebui numai ca Agrosem-ul să acorde o mai mare atenție autenticității semințelor pe care ni le pune la dispoziție, pentru a nu se mai repeta situații neplăcute ca cele din acest an cînd unele semințe îndeosebi de roșii, n-au fost din soiurile cele mai bune. De asemenea, ar trebui ca întreprinderea pentru mecanizarea agriculturii ce ne deservește să fie dotată cu mai multe utilaje necesare efectuării unei game mai largi de lucrări în legumicultură. În acest fel, cooperativa noastră va putea să realizeze, pe de o parte producții și venituri sporite și, pe de altă parte, să contribuie la mai buna aprovizionare a populației cu legume cît mai multe, de bună calitate și la prețuri accesibile.

Nicolae GOREA
președinte
Ing. Victor MORARU
de la cooperativa agricolă Prisăcani, județul Iași

INSTANTANEE
ÎN ALB ȘI NEGRU

Drum bun !

Comuna Puiești, situată la extremitatea de răsărit a județului Buzău. Locuitorii de aici s-au obișnuit cu apariția și... dispariția unuia dintre concetățenii lor, Eremia Nedelcu, care are nu mai puțin de 10 copii, 19 nepoți și mai mulți strănepoți.

Uneori absența lui din comună se socotește nu cu săptămînile, ci cu... lunile. Unde peregrinează bătrînul în acest timp și în ce scop ? Călătorește pe... bicicletă. Anul trecut el a făcut turul ciclist al României, străbătînd nu mai puțin ca 5 000 de kilometri. În acest an a pornit într-un circuit și mai larg, intenționînd să realizeze 7 000 de kilometri.

De curînd, călătorul cu pieptul tapetat de zeci de insigne se află în centrul orașului Pitești... Acum cine știe unde o fi.

Drum bun în continuare, moș Eremia !

Unde-s gospodarii ?

Am privit-o admirativ : halal gospodină ! Zorea mai abitir decît bărbații cu încărcatul fasolei în saci, al sacilor în autocamioane. Cu o încărcătură cam anemică, autocamionul a pornit. Discutăm cu gospodina. Am greșit în presupunerea noastră. Silvia Radu nu este cooperatoare aici, la cooperativa agricolă din Făicoiu, județul Olt. E delegata fabricii de conserve Caracal și pentru că „am văzut că se încropesc altiva saci de fasole, m-am gîndit să nu plec pînă nu-i văd plecați la fabrică. Altminteri îi pierdeam și pe ăștia".

Delegata nu exagerează. Deși cooperativa din Făicoiu a contractat cu fabrica să livreze acesteia producția de fasole țucără de pe 10 ha, au fost însămînțate în primăvară cu fasole doar cinci hectare. Alte cinci urmează abia să fie însămînțate, dar delegata fabricii are serioase îndoieli că furnizorul se va ține de cuvînt. Pînă acum, din 20 de tone de fasole cîtă trebuia livrate, fabrica a primit mai puțin de șase tone.

— Unde-s președintele și inginerul cooperativei ? am întrebat.

— Aș, sînt în ședință, la asta se pricep !

S-or pricepe să și plătească penalizările provenite din nerespectarea clauzelor contractului ?

Oameni ai inițiativelor

La Cîndești, în județul Neamț, din cauza uscăciunii au secat nu numai cele două pîrîiașe — Dragova și Cîndeasca — ci și o parte din fîntîni. Într-o asemenea situație, au fost puse în pericol, odată cu culturile, și animalele. Cele 600 de bovine, 900 de ovine și 112 cabaline ale cooperativei agricole sufereau din lipsa apei.

Plini de grijă față de avutul obștesc, Ion Beiu și Nicolae Păduraru, responsabilii sectorului zootehnic al cooperativei, nu și-au mai găsit odihnă pînă ce n-au aflat o modalitate de ieșire din impas. Au sondat terenul în numeroase locuri ; au sfredelit toate lăsăturile unde știau ei că altădată era apă.

În sfîrșit, după zile de trudă deznădăjduită, iată că, în valea numită Groapa Sîrbului, în urma hîrletului a apărut o șuviță de apă rece și cristalină. Au fost chemați neîntîrziat meșterii fîntînari al satului, au fost organizate echipe de săpători și de pietrari și, numai în cîteva zile, s-au construit 3 fîntîni, cu o capacitate de 20 000—24 000 de litri de apă pe zi fiecare. Continuînd sondajele, cei doi cooperatori au descoperit o nouă și bogată pînză de apă freatică pe valea Grozeștilor. Alte fîntîni au apărut și aici, astfel încît animalele cooperativei au în prezent apă din belșug.

„Pentru strădania lor — **ne scrie corespondentul nostru Tache Vasilache** — cîndeștenii numesc pe Ion Beiu și Nicolae Păduraru oameni ai inițiativelor. Și pe bună dreptate".

Cînd nimeni nu știe...

— Cine răspunde de îndeplinirea măsurilor contra incendiului la arie și de paza lanurilor ?

Întrebarea pusă de un reprezentant al P.C.I., maiorul St. Lambe, brigadierului Petre Niță de la cooperativa agricolă Slobozia, din sudul județului Argeș, produsese mirare. Brigadierul nu știa, deși el însuși fusese desemnat de consiliul de conducere să organizeze această importantă acțiune. De altfel, chiar și membrii consiliului de conducere... uitaseră cui au încredințat această sarcină.

Iată însă că nepăsarea și neglijența la un loc duc la consecințe grave. La numai cîteva zile de la sondajul respectiv, la această unitate s-a produs un incendiu care a mistuit recolta de pe 2,5 hectare cu grîu și o combină ce se afla în lan.

Poate acum cei care nu-și cunoșteau îndatoririle privind paza grînelor, or să știe cît trebuie să plătească...

Rubedeniile președintelui

După ce a fost ales președinte al cooperativei agricole din Parepa, județul Prahova, Constantin Frîncu a întocmit un tabel cu toate rubedeniile sale. În total 18 rude : frați, surori, cumnați, cumnate, nepoți, nepoate etc. A stabilit apoi, pe un alt tabel, locurile de muncă ce priveau gestionarea, evidența și controlul bunurilor obștești, precum și funcțiile retribuite cu un număr fix de zile-muncă.

Avînd în față cele două tabele, a făcut încadrările : Ioan Frîncu — magaziner, Iancu St. Păun — merceolog, Constantin Gh. Dumitru — paznic, Elena Frîncu — îngrijitoare la ferma de păsări, Dumitru N. Petre — responsabil cu prelucrarea laptelui... etc. Desigur, a avut omul ceva bătaie de cap. Nu-i treabă ușoară să împaci 18 rubedenii fără a-ți ieși... vorbe ! De împăcat, le-a împăcat el, dar de vorbe n-a scăpat ! Păi cum să scape dacă rudele, știindu-se la adăpost, s-au normat cu zile-muncă fictive, au sustras unele produse. Urmează acum ca președintele să dea explicații despre abuzurile comise adunării generale a cooperativei agricole. Ce să-i faci ? Frate, frate...

Joacă cu viața

Vasile Șovan era tractorist la I.M.A. Botoșani. Îi plăcea munca, dar și băutura. De mai multe ori colegii săi l-au ferit de la accidente, interzicîndu-i să conducă tractorul în stare de ebrietate. Dar într-o zi, după ce a consumat o anumită cantitate de alcool, profitînd de faptul că nu era nimeni în preajma lui, s-a urcat pe tractor. Inevitabilul s-a produs : Vasile Șovan a răsturnat tractorul și s-a accidentat mortal.

Aceeași soartă tristă a avut-o și tractoristul Ioan Tănase de la I.M.A. Darabani, tot din județul Botoșani, tată a doi copii sub 5 ani. Acesta a neglijat normele de protecția muncii și, vrînd să arate că este „viteaz", a circulat cu tractorul pe un teren accidentat.

Atenție tractoriști ! Nu vă jucați cu viața !

LA SEMNALUL REVISTEI

Ajutor în muncă

Referindu-se la observațiile critice făcute de revista noastră privind modul în care se preocupă de soluționarea cererilor și sesizărilor țăranilor cooperatori, Uniunea județeană Prahova a cooperativelor agricole ne-a comunicat următoarele :

„Considerăm întemeiată critica ce ne-a fost adusă de revista „Agricultura socialistă" și ea a constituit un ajutor în îmbunătățirea activității noastre în rezolvarea scrisorilor, cererilor și sesizărilor oamenilor muncii. Biroul executiv al uniunii analizează periodic cum se desfășoară munca în acest important sector, ceea ce a dus și duce la sporirea exigenței în activitatea de soluționare a scrisorilor".

„Marfă cu amănuntul, lipsuri cu ridicata"

Declarîndu-se de acord cu criticile îndreptățite ce i s-au adus în articolul cu titlul de mai sus, publicat de revista noastră la data de 13 iunie a.c., conducerea Uniunii județene Teleorman a cooperativelor agricole de producție ne anunță, totodată, în răspunsul trimis redacției, măsurile luate pentru ca o serie de deficiențe să nu se mai repete. Între acestea se înscriu, de exemplu, întocmirea graficelor de livrare de către inginerii din cooperative, după ce, în prealabil, s-a verificat pe teren stadiul de ajungere la maturitate a produselor ; înlocuirea unor recepționeri necorespunzători de la I.L.F. cu cadre de tehnicieni ; sortarea produselor de către echipe specializate ; asigurarea unor ambalaje corespunzătoare și a mijloacelor de transport necesare ; instruirea valorificatorilor din cooperative etc. „Pentru o îndrumare calificată privind sortarea, recepționarea și livrarea produselor către I.L.F. — se precizează în răspunsul trimis redacției — s-a luat măsura ca aparatul uniunii județene și al unităților de valorificare să stea permanent în cooperative pentru îndrumarea acestora".

Vinovații — aspru sancționați

Cu cîteva numere în urmă, revista noastră a semnalat unele abuzuri săvîrșite de salariați ai Industriei laptelui Bacău în preluarea laptelui de la cooperativa agricolă din Buhoci.

„Faptele relatate corespund adevărului", ne-a comunicat, recent, tov. dr. C. Stoian — director general în Ministerul Industriei Alimentare. Răspunsul ministerului precizează că, luni în șir, recepționerul M. Vrînceanu a preluat smîntîna de la cooperativa agricolă Buhoci, fără a face analizele loco-furnizor. El stabilea procentul de grăsime al smîntînei după bunul său plac, păgubind unitatea agricolă.

Pentru nerespectarea instrucțiunilor, standardelor și normelor privind recepția produselor și pentru abaterile grave de la normele legale în vigoare, conducătorului auto-recepționer M. Vrînceanu i s-a desfăcut contractul de muncă.

Organele în drept au calculat diferența de unități de grăsime a smîntînei și au dispus despăgubirea cooperativei agricole prin achitarea sumelor cuvenite. Acești bani au fost recuperați de către Industria laptelui Bacău de la fostul recepționer și de la cei care, prin atribuțiile de serviciu, aveau datoria să-l controleze.

La indicația ministerului de resort, cazul amintit a fost prelucrat cu întreg personalul întreprinderilor care lucrează la recepția și transportul laptelui de la furnizori, luîndu-se măsuri pentru prevenirea unor astfel de abateri în relațiile contractuale.

Uzinele de reparații ale Consiliului Superior al Agriculturii

EXECUTĂ

UTILAJE PENTRU AVICULTURĂ

— Incubatoare I.V. 2,5, capacitate 2 500 ouă
— Incubatoare I.V. 5, capacitate 5 000 ouă
— Incubatoare I.V. 10, capacitate 1 000 ouă
— Agregate pentru prepararea furajelor combinate.
— Mașini pentru tocat rădăcinoase.
— Hrănitori automate.
— Adăpători automate.
— Instalații pentru distribuirea mecanizată a nutreturilor concentrate.
— Coteț demontabile pentru întreținerea în cîmp a păsărilor.
— Instalații automatizate de ventilația adăposturilor pentru păsări.

UTILAJE PENTRU ZOOTEHNIE

— Gard electric pentru pășunat rațional.
— Baston electric.
— Adăpători automate
— Hrănitori automate.
— Cărucioare pentru transportat furaje.
— Mori cu ciocane.
— Instalații pentru pregătirea și distribuirea furajelor.
— Instalații pentru evacuarea gunoiului din grajduri.

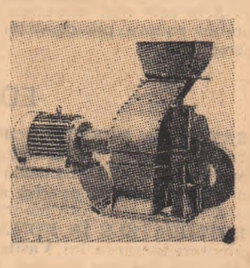

PE SCARA PRESTAȚIILOR DE SERVICIU

Vechile profesiuni din mediul rural, „meseriile satului" cum li se mai spunea, tind să devină o noțiune incompatibilă cu cerințele vieții moderne. Dacă înainte vreme în așezările sătești se putea vorbi doar despre cîteva meserii — cismărie, cojocărie, dulgherie, olărie — azi locuitorii din mediul rural reclamă o tot mai variată gamă de lucrări meșteșugărești, pe măsura nevoilor lor, în pas cu timpul. Nu e vorba numai de diversificarea activităților de prestări de serviciu către profile de utilitate aproape cotidiană, cum sînt bruturăriile și frizeriile, bunăoară, ci și de înființarea unor unități strîns legate de introducerea noului în peisajul satelor și comunelor, ca atelierele de reparat utilaj electro-tehnic, de tricotat, de executat fotografii sau rulouri pentru ferestre, apoi tapițerii, ceasornicării, vopsitorii, sifonării etc.

— Care este în prezent situația unităților de prestări în satele din județul Bihor? Răspunde ea necesităților curente?

— În toate cele 58 de cooperative de consum ale județului, ne spunea tov. Gheorghe Mărieș, vicepreședinte al uniunii județene a cooperativelor de consum, s-au înființat unul sau mai multe ateliere de prestări. Concret, în întreg județul funcționează acum 492 de asemenea unități, cu 81 mai multe decît la 1 ianuarie 1968. Pe lîngă profilele de bază — cismării, croitorii și frizerii — treptat se extind, în funcție de solicitări, și altele care-și dovedesc utilitatea.

Interlocutorul nostru recunoștea deschis, în același timp, că față de cerințele actuale ale populației sătești, rețeaua de ateliere e departe de a fi satisfăcătoare. În 22 de comune, din totalul celor 84 din județ, de pildă, încă nu au fost înființate ateliere pentru cele trei profile de bază. Cauza? Pe de o parte inexistența localurilor, pe de alta, lipsa cadrelor de meseriași bine calificați. Deși numărul profilelor atelierelor este destul de mare, comunele cu unități diverse care să acopere solicitările locuitorilor sînt încă puține. Numai opt cooperative de consum au de la 15 unități în sus, în 12 cooperative există între 10 și 15, iar în 24 numai 4—10 unități de prestări.

Poposim în comuna Secueni, unde sînt organizate 36 de unități de prestări, cu 20 de profile. Președintele cooperativei de consum, Alexandru Danca, este un om întreprinzător și energic. Ținînd seama de numărul mare de locuitori (7 400), el a încercat și a reușit să atragă meseriași tineri și vîrstnici, să lărgească spațiul atelierelor, să găsească rezolvări numeroaselor cereri ale populației în ce privește confecțiile și reparațiile de tot felul, trecînd, în unele cazuri, pentru a asigura continuu de lucru meșteșugarilor, și la producția de mică serie. Am întîlnit la atelierele de cismărie, bunăoară, femei și bărbați executînd încălțăminte frumoasă, mănuși. În fiecare din cele 6 sate ale comunei, ca și în alte localități rurale ce aparțin de cooperativă, dar nu sînt componente ale Secuenilor, au fost deschise diferite unități (sifonărie, unde se fabrică și răcoritoare, un atelier de coafură, o uritate pentru împrumutat obiecte casnice etc).

Că de vrednicia celor care conduc treburile cooperativei de consum depinde în bună măsură deschiderea și buna funcționare a unităților de prestări, ne-am convins îndeosebi la Drăgănești, unde n-a existat o tradiție a prestațiilor de servicii. În cele 11 sate ale celor 3 comune care aparțin de cooperativă — Finiș, Tărcaia și Drăgănești — s-au înființat, în mai puțin de doi ani, începînd din 1966, 21 de secții, cu 10 profile de meserii.

ANCHETĂ ÎN JUDEȚUL BIHOR

— Trebuia să străbatem înainte vreme 6 pînă la 12 km, la orașul dr. Petru Groza ori la Beiuș, pentru a pune un geam la o fereastră, pentru a da la rindea niște scînduri, ori pentru că aveam nevoie de frizer, ne spunea țăranul cooperator Ioan Lorinț. Acum multe din aceste probleme au fost rezolvate. Și aceasta datorită în bună parte preocupării președintelui cooperativei de consum din comuna noastră, tovarășul Niculae Vulciu.

Ne aflăm la Ceica, localitate mare, cu un centru comercial frumos. În cele șase sate ale comunei, funcționează însă doar 7 secții de prestații. Dintre profilele de bază lipsește croitoria.

— Nu prea sînt meseriași, zice președintele cooperativei, Augustin Petrilă și... nici nu se simte nevoie.

— Ba asta-i doar o vorbă, protestează un localnic, Petre Turle, aflat de față. Cum să nu fie nevoie! Îmi trebuie un halat, o salopetă, un pantalon de comandă, să mă duc la Oradea?

— Dar cismăria cum merge?, întrebăm.

— Bine...

Cît de „bine", aveam să vedem curînd.

— În 18 zile, am lucrat de vreo... 180 de lei, ne relatează cismarul Teodor Sidea. Mașina de cusut e defectă, polizorul nu e instalat. Îmi lipsesc calapoade, piele de box, cuie de lemn, blacheuri. Am cerut mereu, dar conducerea cooperativei mă amînă într-una, promite...

— De ce nu confecționați și sandale de gata?, întreabă tov. Petre Bologa, șeful serviciului prestări-panificație din uniunea județeană Bihor a cooperativelor de consum, care ne însoțește în această anchetă.

— Păi cum? Avem voie să executăm și lucruri „din nou"?, se miră președintele cooperativei...

Alături la sifonărie și răcoritoare, cei doi soți Florian și Floarea Mihele lucrau din greu, cărînd apa cu găleata de la o fîntînă.

— Am putea să tragem țeavă de la un izvor într-o singură zi, remarca Florian Mihele. Ne trebuie doar 2 500 de lei.

— Și nu s-ar găsi?

— Ba s-ar găsi. O să facem și asta, conchide... supărat președintele cooperativei.

Intrăm și în cojocărie, unde se lucrează cu materialul clientului. Zeci de piei argăsite zăceau sub un raft, neridicate de anul trecut, fără un pic de naftalină. Cum de nu au venit proprietarii lor, Ion Andor, Gheorghe Cîrneciu și alții, să-și confecționeze ceva din ele? Cojocăriei i s-au asigurat și bracuri (piei cu unele defecte) din care s-ar putea confecționa căciuli bune, dar așa ceva nu se lucrează, în vreme ce responsabilul, Augustin Pal, afirmă că în perioada aceasta. **nu prea e de lucru...**

Iată-ne și în comuna Simbăta. În cele 6 sate **nu există nici o unitate de prestări.** (La Oradea se știe că s-ar fi deschis totuși o tîmplărie). Poate aici nu sînt cerințe?

— Da de unde, ne spune Teodor Bar, noul președinte al consiliului popular comunal. Pentru ca oamenii să-și repare o siguranță la o mașină de călcat electrică, sau o priză, trebuie să se deplaseze tocmai la Beiuș. Pentru zidari și tîmplari ne ducem la 12 km, în comuna Ginta. Avem și noi meseriași, sînt și localuri, lipsesc însă priceperea și interesul pentru satisfacerea nevoilor localnicilor. Ridicăm acum în centrul comunei un mare complex comercial. Am putea rezerva acolo cîteva încăperi pentru ateliere meșteșugărești. Pentru ca lucrurile să meargă bine, trebuie însă ca Vasile Nicula, președintele cooperativei de consum, și contabilul Dumitru Ban să iasă din inerție...

Rezumînd, se poate spune că dezvoltarea prestațiilor de servicii depinde în cea mai mare măsură de energia conducerilor cooperativelor sătești în inițierea unor acțiuni îndreptate spre amenajări de localuri, calificarea cadrelor de meseriași, cointeresarea acestora la lucru. De bună seamă că un sprijin mai substanțial în această privință îl pot da uniunea județeană a cooperativelor de consum și noile organe de conducere ale comunelor.

R. ALEXANDRU

O ACTIVITATE RODNICĂ

De curînd, Editura Agro-silvică a făcut bilanțul a 15 ani de activitate. Prilej de trecere în revistă a rezultatelor obținute pe drumul promovării cărții agricole și silvice românești la locul cuvenit în ansamblul dezvoltării științei și culturii în țara noastră.

Continuînd și cultivînd în noile condiții ale României socialiste tradițiile și bogatul tezaur de învățăminte lăsat de înaintașii noștri — savanți cu renume mondial ca Ion Ionescu de la Brad, Alexandru Aldea, C. K. Constantinescu, Nicolae Filip, Ion Drăcea, iar mai recent Gh. Ionescu-Șișești și Traian Săvulescu — Editura Agro-silvică a polarizat în jurul său cei mai valoroși specialiști din toate domeniile de activitate ale agriculturii și economiei forestiere, din cercetarea științifică, învățămînt și din unitățile de producție, stimulîndu-i să-și valorifice experiența și cunoștințele.

Activitatea multilaterală desfășurată în acest domeniu s-a concretizat în editarea unor lucrări fundamentale, tratate și lucrări de mare valoare științifică pentru toate specialitățile din agricultură și silvicultură, multe din ele fiind distinse cu premii ale unor înalte foruri științifice din țară și de peste hotare. Aceste lucrări, purtînd amprenta progresului tehnico-științific contemporan și experiența țării noastre, au ajutat la formarea de noi generații de specialiști, care introduc știința și practica înaintată în procesul de producție, pe întreg cuprinsul țării.

Alături de lucrările de nivel științific superior — ce totalizează 489 de titluri, însumînd peste 12 000 de coli editoriale — în cei 15 ani ce s-au scurs de la înființarea editurii noastre s-au publicat lucrări de nivel elementar și mediu, cursuri pentru învățămîntul agrozootehnic de masă, cărți pe profilul specialităților noi apărute în agricultură și silvicultură, memoratoare, lucrări de îndrumare tehnică etc. La această activitate mai trebuie adăugată editarea manualelor pentru școlile profesionale, tehnice, tehnice de maiștri și pentru liceele agricole — circa 330 de titluri, însumînd peste 6 000 de coli editoriale.

Totalul apariților Editurii Agro-silvice din acești 15 ani se ridică la aproape 4 000 de titluri, în tiraj de circa 45 de milioane de exemplare.

La aniversarea a 15 ani de activitate, colectivul redacțional și tehnic al editurii își propune să pună la dispoziția tuturor celor ce lucrează în importantele domenii ale agriculturii și silviculturii noi și tot mai interesante lucrări, în vederea răspîndirii științei și practicii înaintate, a progresului tehnic contemporan.

Ing. Gabriel MANOLIU
directorul
Editurii Agro-silvice

DIALOG redacție — cititori

Vasile TOMESCU — din Plugari, județul Iași și Domnica TUFAN — din Bistrețu, județul Dolj:

În cazul pensiei de invaliditate, după primirea de la cooperativa agricolă a dosarului de pensionare, conținînd toate actele administrative și medicale, inclusiv decizia medicală de încadrare în gradul I sau II de invaliditate, comitetul filialei județene a Casei de pensii a membrilor C.A.P. stabilește pensia și emite decizia de pensionare. Prin urmare, adresați-vă consiliului de conducere al cooperativei agricole cu toate actele necesare întocmirii dosarului și nu filialei județene a Casei de pensii.

Un grup de ingineri din județul Arad:

Legea privind învățămîntul în Republica Socialistă România stabilește că instituțiile de învățămînt superior pot organiza, potrivit nevoilor ministerelor sau altor organe centrale interesate, cursuri postuniversitare. Durata acestora poate fi de cel mult 12 luni, în funcție de complexitatea domeniului în care se face perfecționarea sau specializarea. La cursurile postuniversitare se pot înscrie persoanele care posedă o diplomă eliberată de o instituție de învățămînt superior **și care sînt recomandate de ministerele sau celelalte organe centrale interesate.** Admiterea se face prin concurs.

Valentin LAZEA — comuna Ștefănești, județul Botoșani, și un grup de elevi de la grupul școlar agricol Brăila:

Instruirea practică a elevilor din școlile profesionale ale Consiliului Superior al Agriculturii se desfășoară în primul an de studii în atelierele și laboratoarele școlii, iar în anii următori direct în unitățile agricole productive — ferme ale I.A.S., întreprinderi de mecanizare a agriculturii, uzine de reparații, cooperative agricole, șantiere de îmbunătățiri funciare etc.

Pe toată durata școlarizării, elevii primesc prin școală burse și alte forme de sprijin material (hrană, cazare, îmbrăcăminte, manuale și rechizite școlare etc.) La terminarea școlii, absolvenților li se eliberează certificate de muncitor calificat și diploma de absolvire a școlii în meseria respectivă și sînt încadrați în producție prin grija Consiliului Superior al Agriculturii. După un stagiu de cel puțin 3 ani în producție, ei pot urma cursurile școlii tehnice de maiștri.

Octavian MARINOV — Moldova Nouă, județul Caraș-Severin și un grup de tehnicieni veterinari din județul Sibiu:

Medicii veterinari și tehnicienii veterinari pot fi premiați numai dacă au îndeplinit planul de acțiuni sanitar-veterinare pe total sectoare deservite din cadrul circumscripției veterinare, iar planul de producție în ramura zootehnică a fost realizat pe total cooperative agricole din raza circumscripției.

În cazul nerealizării integrale a unor acțiuni sanitar-veterinare din cauze obiective și a depășirii altor acțiuni, direcțiile agricole județene, ținînd seama de situația concretă din circumscripție și de activitatea desfășurată de personalul veterinar de specialitate, poate aproba acordarea de premii. Valoarea premiului individual poate fi de pînă la două salarii tarifare lunare de încadrare pentru medicii veterinari și de pînă la un salariu și jumătate în cazul tehnicienilor veterinari.

Ing. N. CĂLIN de la cooperativa agricolă Viișoara, județul Constanța:

Inginerii din cooperativele agricole își desfășoară activitatea și se încadrează în programul zilnic de lucru al unităților respective. Adeverințele de prezență la serviciu sînt verificate de către direcția agricolă județeană, iar pentru zilele absentate nu se plătește salariu. Specialiștii din agricultură au muncă nenormată; ei pot fi chemați la lucru, peste programul normal, atunci cînd este nevoie de prezența lor.

Ing. Klaus SCHILLING — de la cooperativa agricolă din Merghindeal, județul Sibiu:

Timpul lucrat în funcții pentru care nu se cer studii superioare de specialitate nu se ia în considerare la stabilirea stagiului pentru încadrarea în funcții pentru care se cer studii superioare de specialitate.

Potrivit avizului Comitetului de Stat pentru Probleme de Organizare și Salarizare nr. 2850/1967, absolvenții cu examen de stat ai institutelor de învățămînt superior, care au lucrat ca angajați cel puțin 12 luni înainte de a urma facultatea, pot fi încadrați de la început între limitele de salarizare ale funcției specialității pentru care s-au pregătit.

Absolvenții care au lucrat mai puțin de 12 luni nu beneficiază de această prevedere și trebuie să efectueze în întregime anul de stagiu.

Inginerii din cooperativele agricole sînt salarizați în primul an de stagiu cu salariu de 1 150 lei. După terminarea anului de stagiu, salariul acestora se stabilește între limitele de 1 300—1 700 de lei, în funcție de sarcinile ce le revin și de modul în care le duc la îndeplinire.

Ing. Nicolae CIUREA — șef mecanic, I.A.S. „Avicola" — Brăila:

Întrebările dv. se referă la modul cum se calculează indemnizația pentru concediul de odihnă. Dispozițiile în vigoare prevăd că, pe perioada concediului de odihnă, angajații au dreptul la o indemnizație care se calculează pe baza salariului lor mediu zilnic, pe ultimele 12 luni, și se plătește anticipat.

Salariul mediu zilnic se obține prin împărțirea sumei rezultate în cele 12 luni, din cîștigurile cu caracter permanent, la numărul lunilor luate în calcul și apoi la 25,5 (numărul mediu al zilelor lucrătoare din cursul unei luni).

La stabilirea salariului mediu pe baza căruia se calculează indemnizația pentru concediul acordat la norma întreagă, socotită de bază, nu se iau în considerare veniturile realizate — în cadrul aceleiași unități sau la alte unități — din executarea unor lucrări în calitate de colaborator extern, din venituri întîmplătoare, plătite cu ora, din pensii etc. Premiul la care vă referiți nu intră în calculul indemnizației de concediu.

Putem cunoaște calitatea apei?

(Urmare din pag. 1)

cundare obținută prin intermediul lămpii Wood, după ce proba de apă a fost tratată cu un colorant special. Un volum imens de muncă a trebuit să fie depus tocmai pentru a identifica acel colorant care să răspundă la problema pusă. Au fost astfel supuși la probe peste 600 de coloranți diferiți, fluorescența lor secundară fiind fotografiată.

— În ce măsură invenția este utilă agriculturii?

— Ea interesează în special întreprinderile agricole de stat și cooperativele agricole de producție care posedă sau proiectează crescătorii piscicole. În acest sector, lucrarea își găsește o aplicare expeditivă în urmărirea, printr-o metodă rapidă și eficace, a potențialului biologic necesar a fi cunoscut. Noua metodă interesează, de asemenea, pe toți cei care trebuie să folosească apa riurilor în scopul lucrărilor de irigații la culturi de cîmp, legume etc, astfel încît să se evite poluarea apei cu diferite deversări industriale sau menajere, care ar putea otrăvi culturile.

Solicitîndu-i părerea asupra acestei importante realizări, tovarășul dr. docent L. Rudescu, membru corespondent al Academiei, cunoscut specialist în domeniul hidrologiei, ne-a declarat:

— Într-adevăr, prin utilizarea acestei noi metode, orice lucrător din unitățile agricole și piscicole, chiar fără studii și practică de specialitate și fără a avea la dispoziție laborator și utilaje deosebite, poate stabili dacă apa este sau nu utilizabilă scopului propus.

— Cititorii revistei noastre ar dori să știe cum se procedează anume?

— De trei ori pe zi — dimineața, la prînz și seara — lucrătorul respectiv trece circa zece litri din apa respectivă printr-o plasă fină de laborator. Rezidul obținut (animale și plante microscopice — plancton) este tratat cu colorantul stabilit. În acest caz, prin agitarea eprubetei, organismele vii existente se colorează în galben, iar cele moarte sau în descompunere, ca și substanțele organice din apele poluate, în roz. Dacă, de exemplu, într-o zi se constată că rezidul începe să se coloreze în roz, avem indiciul că există pericolul ca mortalitatea peștilor să fie iminentă, sau că apa începe să se polueze. În acest caz, se pot lua imediat măsurile ce se impun (pomparea de apă proaspătă, deschiderea stăvilarelor pentru a se creia un curent de apă curată etc).

Carnet liric

Fata și mărul

Mușca din măr o fată și părea
Că-n gura-i dulce mărul înflorea
Atunci și tot atunci, într-o cadență rară,
Din flori se scutura o primăvară,

Care ducea în case și pe drum
Mireasmă-mbelșugată și parfum
Al tuturor livezilor de meri,
Din țara mea, de astăzi și de ieri.

Și rodul dat, din risipita floare,
Creștea atunci în rotunjimi solare
Și se schimba din frumusețe-n frumusețe,
Venită din adîncuri să-l răsfețe,

Pîn-se făcu un măr voinic, roșcat,
Pe care fata, pusă pe mușcat,
Cu tinerețe și cu voluptate,
Din creangă-l rupse, doar pe el, din toate

Și îl ascunse-n sîn și l-a purtat,
Pe busuiocul ei nesărutat.
Iar seara-n ceas de taină și extaz,
Ca pe-un iubit și-l strînse pe obraz.

Mușca din măr o fată și-a trecut,
Prin viața unui om necunoscut,
Care și el, a fost, într-un siloz,
Un măr mușcat de-un vierme mic și roz..

Matei ALEXANDRESCU

Amurg marin

E tot lumină, luna-i un semn de întrebare,
Doar doi delfini își plimbă în zare silueta,
Din loc în loc, stinghere, clipesc lumini pe mare,
Iar farul le răspunde tăcîndu-și pirueta!

Rupînd c-o săgetare la cîte-un val cununa,
Cinci pescărușI de vată se joacă peste ape,
Se clatină de parcă îi amețește luna
Și melodia mării se-aude de aproape...

Se-ntunecă, albastrul s-a rătăcit în noapte,
Un vînt ușor își schimbă în permanență tonul,
Iar apa scaldă plaja cu nesfîrșite șoapte
Ce se prefac în vise care alungă somnul...

Și inima se face din ce în ce mai mică
Pentru atîtea dorurI ce încă nu s-au dus,
Parcă-i un pui nevolnic și mic de rîndunică
Ce poartă-n ochi rubinul din soarele apus...

Închid o clipă ochii, ceva din tinerețe
Îndreaptă echilibrul ce l-a stricat furtuna
Și e frumoasă viața cînd poate să te-nvețe
Să te ridici din tine, cum se înalță luna...

Și de departe vine adus de vînt un val,
Iar apa scaldă plaja cu nesfîrșite șoapte...
În stropii fini de apă ce năvălesc pe mal
E doar o părticică din minunata noapte!

Al. ANASTASIU

Topliță. Ore calme de după-amiază. Femeile se întorc la îndeletnicirile de veacuri. În mîinile lor harnice, acul și arniciul creează pe pînză modele pline de frumusețe, cunoscute în toată regiunea.

Foto: GH. VINȚILĂ

CĂRȚI NOI

EDITURA ȘTIINȚIFICĂ

CĂLĂTORI STRĂINI DESPRE ȚĂRILE ROMÂNE. Primul volum al acestei ample lucrări cuprinde mărturii directe și indirecte, descrieri, itinerarii și rapoarte ale unor călători arabi, turci, germani, francezi, sîrbi, ruși — în perioada anilor 1331—1550.

MATERIA VIE. Componentele principale ale materiei vii sînt descrise de autor — I. Cotaescu — în mod gradat, începînd cu elementele constitutive și sfîrșind cu macromoleculele cele mai complexe, dîndu-se și o imagine de ansamblu asupra principalelor procese biologice din organismele vii.

EDITURA ACADEMIEI

TRATAT DE DREPT COOPERATIST AGRICOL: Colectivul de autori, alcătuit din **dr. docent Salvator Brădeanu, Petre Marica** și **Lucian Stîngu** înfățișează în acest prim volum o amplă analiză a dreptului cooperatist-agricol și a raporturilor juridice interne.

VERTEBRATELE ÎN ROMÂNIA. Concepută ca un determinator, lucrarea lui **Vasile Ionescu** concentrează toate vertebratele din țara noastră, speciile fiind descrise succint, pe baza caracteristicilor morfologice mai importante.

ASIGURĂRILE DE STAT ÎN AGRICULTURĂ

Astăzi publicăm unele amănunte cu privire la o asigurare deosebit de utilă cetățenilor care doresc să ia măsuri de prevedere pentru situațiile cînd ar fi păgubiți în urma pieirii unora sau a tuturor animalelor din gospodărie. Este vorba de...

...ASIGURAREA FACULTATIVĂ A ANIMALELOR

Se știe că animalele sînt asigurate, prin efectul legii, pentru o parte din valoarea lor. Deci, în cazurile cînd au loc pagube, Administrația Asigurărilor de Stat plătește despăgubirile prevăzute. Dar orice bun gospodar dorește să primească o sumă cît mai mare pentru animalele pierite. În această situație este necesar să se încheie o ASIGURARE FACULTATIVĂ DE ANIMALE.

Asigurarea respectivă prevede măsurile de prevedere pentru cazurile de pagube ce se pot ivi în urma pieirii unor animale ca:

- **BOVINELE (boii, taurii, vacile, bivolii și bivolițele) în vîrstă de la 6 luni;**
- **CABALINELE (caii, armăsarii, și iepele) în vîrstă de la un an la 15 ani inclusiv;**
- **PORCINELE (porcii vierii și scroafele) în vîrstă de la 6 luni;**
- **OVINELE ȘI CAPRINELE (oile, caprele, berbecii și țapii), în vîrstă de la un an.**

Asigurarea se încheie în baza declarației de asigurare — semnată de asigurat — pentru toate animalele sănătoase de rasă și de rasă comună, din grupa — sau grupele — de vîrstă ce se asigură, animale care se află în gospodăria asiguratului și care au vîrsta prevăzută pentru a putea fi cuprinse în asigurare.

Durata cea mai scurtă a asigurării este de 6 luni. De obicei aceasta se încheie pe timp de un an, ceea ce corespunde mai bine intereselor cetățenilor.

Revenim, în numărul viitor, cu amănunte privind cazurile de pieire a animalelor asigurate, în urma cărora Administrația Asigurărilor de Stat plătește despăgubirile respective, și cu alte amănunte privind asigurarea facultativă a animalelor.

VARIETĂȚI

DE LA MARK TWAIN CITIRE...

● *Sînt trei soiuri de lucruri pe care o femeie este în stare să le facă din nimic: o pălărie, o salată și o scenă conjugală.*

● *Eu sînt pentru critică, dar cu condiția să-mi fie favorabilă.*

● *Un clasic este un autor pe care fiecare dorește să-l fi citit, dar nimeni nu dorește să-l citească.*

● *Oamenii ar fi infinit mai fericiți dacă ar veni pe lume în vîrstă de 80 de ani și, treptat, întinerind, ar atinge vîrsta de 18 ani.*

● *Numai un măgar este în stare să vă facă un compliment și imediat după aceea să vă ceară un serviciu. În general există mulți măgari.*

● *Cu un an în urmă eram un om cinstit. Acum, după ce am cunoscut moravurile newyorkeze, mi-a mai rămas tot atîta cinste cît are și un milionar.*

● *Omul este singurul animal care roșește. Sau care ar trebui să roșească.*

● *M-am născut în satul Florida din districtul Monroe. Satul avea o sută de locuitori, iar eu i-am sporit populația cu 1 la sută. Puțini oameni celebri au făcut mai mult pentru un sat.*

● *Ce oratori sînt unii! Ar putea convinge un pește să iasă pe uscat și să meargă la plimbare cu ei.*

● *O educație bună constă în a împăca părerea bună pe care o avem despre noi cu cea mai puțin bună pe care o avem despre ceilalți.*

● *A te lăsa de fumat este cel mai ușor lucru din lume. Eu o știu din experiență, am făcut-o de mai bine de o sută de ori.*

ACESTE FAPTE N-AU TRECUT NEOBSERVATE

Văzînd acest obiect veți spune cu siguranță că e vorba de un ceas. Și vă veți înșela, pentru că nu e ceas, ci aparat de radio fabricat de o firmă japoneză. Scala aparatului are forma unui cadran de ceasornic, pe care sînt indicate lungimile de undă ale posturilor.

Insulele Fiji sînt o mulțime de lacuri mici cu apă sărată. În aceste lacuri se găsește peștele cunoscut sub denumirea ava. Melanezienii îl prind după un anumit ritual, pe care îl respectă cu sfințenie. Într-o anumită zi, toți locuitorii satelor intră în apa acestor lacuri puțin adînci și, înotînd, răscolesc mîlul de pe fund. Din mîl se degajă gazele de baltă cu amestec de hidrogen sulfurat, care face ca peștele, pe jumătate amețit, să iasă la suprafața apei, unde este prins cu mîna. După părerea naturalistului englez Attenboro, care a asistat la acest ritual, melanezienii respectă cerințele ihtiologiei și anume: prinderea peștelui are loc imediat după depunerea icrelor, cînd încă nu este nevoie de prea mult oxigen pentru noua generație de pești, care va apare mult mai tîrziu. După prinderea peștelui, în lacuri se formează iarăși cantitatea de oxigen necesară pentru creșterea noii generații.

În vederea viitoarei olimpiade din Mexic se așteaptă o mare afluență de turiști. Pentru distracția lor vor fi pregătite tot felul de numere de atracție. Unul din aceste numere va fi tradiționalul ritual al logodnei cu soarele, practicat de vechii locuitori ai Mexicului. Istoricii susțin că în trecut acest ritual avea loc o dată la 52 de ani, la poalele uneia dintre piramide. Zeului soarelui Tonati îi era jertfită „mireasa" lui. Acum acest ritual va fi desigur nesîngeros, dar se vor respecta strict pomposul ceremonial iar „mireasa", ca și cei ce o vor însoți, vor purta hainele tradiționale ale străvechilor locuitori ai țării.

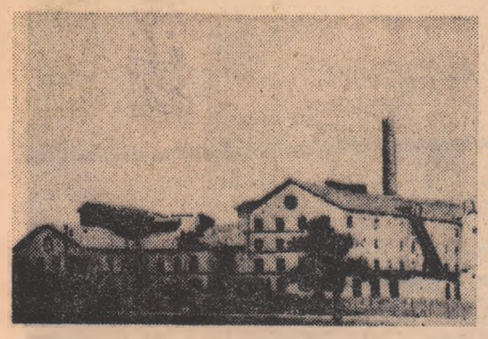

Fabrica de zahăr Chitila în 1895

„O MIERE MAI DULCE DECÎT MIEREA"

La 6 februarie 1877, un ziar bucureștean anunța, sub semnătura lui P. S. Aurelian, înființarea primelor noastre fabrici de zahăr: **„Au apărut în băcăniile noastre primele căpățini de zahăr din fabricile de la Chitila și Sascut. Aceste producte ale industriei noastre au umplut de bucurie pe toți cîți au bunul simț de a înțelege importanța industriei pentru țară. Am căutat și am aflat acest zahăr tot atît de bun ca și cel străin. Avem credința că fabricile noastre vor face tot ce le stă în putință pentru a corespunde așteptărilor".**

Fabrica de la Chitila era realizată prin străduințele lui N. Bibescu, iar cea de la Sascut de către un grup de industriași italieni. În primul an de funcționare, ele au produs împreună 6 000 de tone de zahăr, înregistrînd mari deficite, din cauza lipsei materiei prime. Se pornise greșit, fără un plan coordonat cu agricultura. A trebuit să mai treacă cîțiva ani, pînă cînd producția de sfeclă de pe ogoarele noastre să acopere necesarul de materie primă al celor două fabrici, și al altor patru înființate mai tîrziu (Brănceni, Ripiceni, Mărășești și Roman).

În anul 1898, cînd toate aceste fabrici puteau lucra în plin, agricultura românească producea 40.000.000 kg de sfeclă. Cantitatea pare mare, dar raportată la rezultatele rafinării, era totuși, insuficientă; din 1 000 kg de sfeclă se extrăgeau numai 75 kg de zahăr. Așa se face că, deși zahărul produs la Chitila **„era mai dulce decît orice alt zahăr", nu s-a** putut renunța la import decît în anul 1930, cînd producția românească adunase la 11.087 de vagoane, din care s-a făcut primul export de la noi — 324 de vagoane.

Ion MUNTEANU

FUZIUNE DE SILABE

RI — LI — SOA — GE — E — O
DALB — BAB — NE — BA — CO — E
RAL — E — IU — FO — U — RA

Combinînd silabele de mai sus, puteți forma șase cuvinte cu următoarele semnificații:

1. Arbore uriaș din Africa tropicală;
2. Categorie la box, lupte și haltere;
3. Bălai;
4. Una din perlele litoralului nostru;
5. Comun tuturor ființelor sau obiectelor.
6. Lună de vacanță.

Inițialele cuvintelor vor da numele unor munți din țara noastră, iar finalele, o cabană turistică din acești munți.

Ion PASCAL

DE CE A DISPĂRUT CIVILIZAȚIA INDIENILOR MAYA?

La muzeul Cantini din Marsilia s-a deschis expoziția „Arta indienilor maya din Guatemala". Expoziția, care cuprinde o perioadă istorică de 3 000 de ani, va fi prezentată în diferite orașe ale Franței și în cele din urmă și la Paris.

Acum 100 de ani nu se știa nimic despre această cultură care pierise înainte de venirea conchistadorilor spanioli. Și acum, în ciuda descoperirilor fantastice, apariția și dispariția acestei civilizații rămîne învăluită în mister.

Veniți cu 2 000 de ani î.e.n., ca toți locuitorii Americii, din America de nord prin strîmtoarea Behring, indienii maya ajung la un înalt nivel de cultură. Ei elaborează un sistem de scriere și ajung să cunoască cu o precizie uimitoare evoluția aștrilor.

În secolele IX—X, dezvoltarea culturală se oprește însă brusc. Nimeni nu poate explica motivul acestei decăderi. Indienii maya și-au părăsit orașele și s-au stabilit în Yukatan.

După o perioadă de decădere a început o nouă renaștere a culturii care a durat pînă în secolul al XV-lea, cînd indienii maya au fost nimiciți de indienii veniți din Mexic. Acei care au reușit să scape de măcel s-au ascuns în păduri și s-au întors la viața primitivă.

„BROASTE" METALICE ȘI „BERZE" ELECTROMAGNETICE

La o bancă din New York se vor experimenta în curînd „broaștele" metalice pentru paza caselor metalice de bani. Toți funcționarii băncii vor fi înarmați cu pistoale speciale care împrăștie o peliculă foarte fină de metal. În momentul cînd un

„client nedorit" va fi împușcat cu acest pistol, broaștele așezate în toate colțurile băncii „vor învia" și se vor duce spre victimă. Ele vor face salturi cam de 1 m. Atingînd corpul victimei, „broasca" îi va face o injecție, care îl va aduce în stare de inconștiență. Firma care fabrică „broaștele" metalice susține că însăși aspectul „broaștelor" metalice ce stau la pîndă în toate ungherele băncii trebuie să exercite o influență deprimantă. Scepticii cred însă că în curînd va fi găsit un antidot, de exemplu se va inventa vreo „barză" electromagnetică care va veni „broaștelor" de hac.

DE LA LUME ADUNATE

TREPTELE MEMORIEI

Un fiziolog georgian a stabilit că toate vertebratele sînt înzestrate cu memorie. Amfibiile și peștii păstrează amintirea cîteva secunde, reptilele mai multe minute, păsările 2—3 zile, cîinii și pisicile mai multe luni. E vorba de memoria spațiului înconjurător.

O UȘOARĂ ÎNNORARE

După o puternică furtună, Serviciul meteorologic din Milano a primit de la un cetățean următoarea scrisoare: „Poate

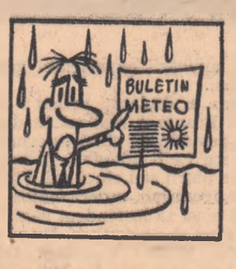

sînteți curioși să știți cu ce m-am ocupat toată noaptea! Aflați că am pompat din pivnița acea „ușoară înnorare" pe care mi-ați prezis-o în ajun...

MIOPIA SE PLĂTEȘTE

Direcțiunea grădinii zoologice din Hamburg a plătit de curînd o mare sumă de bani drept despăgubire pentru lucrurile furate de la vizitatori de maimuțe. Cea mai mare parte a sumei a fost folosită pentru plata contravalorii ochelarilor, care prezintă o deosebită atracție pentru sprintenele animale. De cele mai multe ori maimuțele fură ochelarii în momentul cînd vizitatorul se apleacă spre gratii pentru a citi anunțul: „Atenție!"

EFECTUL UNEI COMPORTĂRI BUNE

Un crescător sicilian, pe nume Alfio Cannarella, care căuta, cu ajutorul poliției, șapte porci furați a dat de urma lor în Catania. Pentru că porcii erau foarte asemănători unii cu alții, polițiștii au fost sceptici în ceea ce privește identitatea lor. Pentru a dovedi adevărul spuselor sale, crescătorul s-a așezat la o oarecare distanță de turmă și a strigat șapte nume, la care, unul după altul, șapte porci s-au apropiat și l-au urmat. Crescătorul a plecat cu ei, neuitînd să adauge că o comportare bună cu animalele nu întîrzie niciodată să-și arate roadele.

INTREPRINDEREA
FLARO
execută
● stilouri
● un bogat sortiment de fleri
în variate culori: trandafiri, margarete, maci, garoafe, lalele, brebenei, anemone, gerbere, lăcrimioare, liliac.
Florile au rezistență mare față de căldură și umiditate.
Au miros aromatic și persistent. Pot fi spălate fără pericol de deteriorare.

UZINA DE ANVELOPE „DANUBIANA"
fabrică anvelope pentru autoturisme, autocamioane, autobuze și tractoare într-o gamă variată de profile, care asigură o aderență sporită la sol, avînd un randament kilometric ridicat.
— Anvelope pentru autoturisme, cu carcasă din cord nylon, care asigură o viteză de rulaj pînă la 170 km/oră.
— Anvelope pentru autocamioane, cu carcasă de cord nylon, care asigură o capacitate de încărcare sporită.
Rețineți: DANUBIANA marca tuturor timpurilor, tuturor meridianelor!
Telefon: 23 42 80. Telex: 276

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

pe săptămîna 28 VII — 3 VIII

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: duminică: programul I: 6.00; 11,00; 16,00; 24.00; 2,00; 4.00; programul II: 6.30; 7.45; 9.30; 17.00; 19.00; 0.55; programul III: 15.00; *În fiecare zi de lucru:* programul I: 5.00; 5.30; 9.00; 11.00; 15.00; 18.00; 20.00; 24.00; 1.00; 2.00; 4.00; programul II: 7.30; 8.30; 10.00; 12.00; 18.55; 21.00; 0.55; programul III: 18.00.

RADIOJURNAL: duminică: programul I: 8.00; 14.00; 20.00; programul II: 13.00; 21.00; 23.00; programul III: 21.30; *În fiecare zi de lucru:* programul I: 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 14.00; 17.00; 23.00; programul III: 21.30.

SFATUL MEDICULUI: programul I: *luni, marți, miercuri, joi și vineri* ora 11.45; programul II: *luni, marți, miercuri, joi și vineri* ora 16.20.

EMISIUNI PENTRU SATE: duminică: programul I: 10.00 — ORA SATULUI.

ÎN FIECARE ZI DE LUCRU: programul I: 5.50 — JURNAL AGRAR.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ: programul I: 21.10; — Festival de comedie — Premiera: „Geamandura" de Tudor Mușatescu.

LUNI: programul I: 21.05 — Festival de comedie — Premiera: „Siretenia și dreptatea judecătorului". Farsă de Alejandro Casona, traducere de Mihai Niculescu.

MIERCURI: programul II: 20.50 — Festival de comedie — „Katheleen" de Michael Sayers. Traducere de Anda Boldur și Paula Șoimu. *JOI:* programul I: 9.30 — Festival de comedie — „29° la umbră" de Eugène Labiche. Traducere și adaptare radiofonică de Lucia Pascal și Victoria Gheorghiu.

VINERI: programul II: 10.10 — Festival de comedie — „Căsnicia nu-i o joacă" de I.D. Șerban.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 7.00; 11.10; 18.00; 19.30; programul II: 6.00; 8.00; 9.00; 13.10; 15.15; 16.30; 18.40; 22.10. *Muzică ușoară și de dans:* programul I: 6.05; 7.50; 8.15; 9.45; 10.40; 11.30; 17.30; 18.30; 20.00; 23.09; 0.05—5.00; programul II: 7.15; 7.55; 12.50; 13.35; 18.21; 19.05; 20.30; 21.10; 22.30; 24.00; 0.30.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5.05; 10.25; 11.05; 12.30; 14.00; 20.20; programul II: 7.00; 8.00; 11.00; 11.35; 15.30; 19.00; 21.40; *Muzică ușoară și de dans:* programul I: 6.00; 8.30; 9.05; 12.00; 13.20; 14.50; 15.05; 17.45; 19.30; 20.40; 22.20; 23.00; 0.05—5.00; programul II: 10.05; 10.30; 12.10; 14.08; 15.00; 15.45; 16.15; 16.25; 18.00; 19.50; 21.05; 22.30; 0.10.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 5.05; 9.30; 10.20; 12.30; 14.00; 15.30; 16.20; 20.20; 21.25; programul II: 7.00; 8.00; 12.10; 13.15; 15.00; 17.15; 19.00; 20.45. *Muzică ușoară și de dans:* programul I: 6.00; 8.30; 9.05; 12.00; 13.20; 14.40; 18.20; 19.30; 20.40; 21.35; 22.35; 0.05—5.00. Programul II: 10.05; 10.55; 12.30; 14.08; 16.15; 16.35; 20.30; 23.40.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5.05; 10.30; 12.30; 14.00; 17.45; 22.20; programul II: 7.00; 8.00; 11.15; 13.30; 15.45; 17.15; 19.00; 22.05. *Muzică ușoară și de dans:* programul I: 6.00; 8.30; 9.05; 12.00; 13.20; 14.50; 15.30; 18.20; 19.30; 20.20; 23.00; 0.05—5.00; programul II: 10.05; 11.30; 12.25; 16.25; 24.00.

JOI: Muzică populară: programul I: 5.05; 10.30; 12.30; 16.20; 18.15; programul II: 7.00; 8.00; 10.55; 12.10; 13.15; 15.45; 16.15; 19.00; 20.45; *Muzică ușoară și de dans:* programul I: 6.00; 8.30; 9.05; 12.00; 14.50; 15.40; 19.30; 20.35; 21.25; 22.35; 0.05—5.00; programul II: 11.15; 15.00; 16.25; 18.20; 18.50; 22.30; 24.00.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5.05; 10.10; 10.30; 12.30; 14.00; 14.50; 16.20; 18.25; 20.20; programul II: 7.00; 8.00; 10.05; 12.10; 16.50; 19.00. *Muzică ușoară și de dans:* programul I: 6.00; 8.30; 9.05; 12.00; 15.35; 19.30; 20.40; 21.00; 21.25; 22.20; 22.35; 23.00; 0.05—5.00; programul II: 7.40; 11.20; 12.30; 16.15; 17.35; 18.10; 23.52.

SÎMBĂTĂ: Muzică populară: programul I: 5.05; 12.30; 14.40; 15.15; 17.35; 20.12; 21.00; 23.40; programul II: 7.00; 8.00; 11.30; 19.00; 20.30; *Muzică ușoară și de dans:* programul I: 6.00; 8.30; 9.05; 9.30; 12.00; 13.20; 16.20; 19.30; 21.25; 22.20; 0.05—6.00; programul II: 7.40; 10.05; 10.55; 13.00; 17.15; 18.50; 20.00; 22.38; 23.07; 24.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.30 — Ora exactă; 8.40 — Pentru copii: „EX-TERRA '68"; 9.15 — Film serial: „Calul Fury; 9.40 — TV pentru elevi; 10.00 — ORA SATULUI. În sumar: ● Agendă agricolă: 1 000 000 hectare culturi duble: Cules de vară în grădina de legume ● Energii creatoare (acțiuni intercooperatiste) ● Nedeea de la Polovragi — reportaj filmat ● Poșta emisiunii ● Buletin agro-meteorologic ● Muzică populară; 11.30 — TV pentru specialiștii din agricultură. Ciclul „Irigații". Tema: Eficiența economică a culturilor irigate; 12.15 — De strajă patriei; 12.45 — TELEJURNALUL DE PRÎNZ; 13.00 — Închiderea emisiunii de dimineață; 15.30 — ZIG — ZAG — telemagazin duminical; 17.00 — Atletism: Campionatele internaționale ale României. Transmisiune de la Poiana Brașov; 18.30 — DESCHIDEREA FESTIVALULUI MONDIAL AL TINERETULUI ȘI STUDENȚILOR DE LA SOFIA. Transmisiune în direct; 20.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.15 — Telesport; 20.30 — Micro-varietăți; 20.45 — Cronică duminicală; 20.50 — Film artistic: „Prinț și cerșetor". Ecranizare după romanul lui Mark Twain; 22.50 — De toate, pentru toți... melomanii; 23.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. *Programul II:* 18.30 — Atletism: Campionatele internaționale ale României; 20.00 — Desene animate; 20.15 — Geneza unui spectacol; 20.45 — TELEJURNAL; 21.00 — Telecinemateca umorului; 21.30 — Seară de teatru: „Take, Ianke și Cadîr" de Victor Ion Popa.

LUNI: 17.30 — Pentru noi femeile; 18.00 — Actualitatea industrială; 18.30 — Curs de limba franceză (reluarea lecției a 3-a); 19.00 — ALMA-MATER — emisiune pentru studenți; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Muzică populară românească; 20.15 — Ce-ați dori să revedeți?; 20.30 — Tele-universitatea; 21.00 — Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Sofia; 22.50 — Vacanță pe portativ: Pe strune de vioară; 23.10 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARȚI: 17.30 — TV pentru școlari; 18.00 — TV pentru specialiștii din industrie; 18.30 — Curs de limba engleză (reluarea lecției a 3-a); 19.00 — Lumea copiilor; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Film serial: Thierry la Fronde; 20.26 — Studioul mic: „Poveste studențească" de Mihail Sorbul; 21.00 — Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Sofia; 22.50 — Varietăți pe peliculă; 23.05 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 10.00 — TV pentru specialiștii din industrie; 10.30 — Închiderea emisiunii de dimineață; 17.30 — Emisiune pentru cei mici; 18.00 — Telecronica economică. Comitetul de direcție; 18.30 — Curs de limba germană (reluarea lecției a 3-a); 19.00 — Pentru tineret: „Tinere speranțe"; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Maeștri ai circului; 20.15 — Transfocator; 20.45 — Avanpremieră; 21.00 — Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Sofia; 22.50 — Seară de romanțe; 23.05 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: 10.00 — Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Sofia; 12.00 — Telecronica economică (reluare); 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineață; 17.30 — TV pentru elevi; 18.00 — TV pentru specialiști. Ciclul „Medicină"; 18.30 — Curs de limba rusă (reluarea lecției a 3-a); 19.00 — Studioul pionierilor; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Film serial: „Vikingii"; 20.26 — Întrebări la care s-a răspuns... întrebări la care nu s-a răspuns încă; 21.00 — Film artistic: „Cum se reușește în dragoste". O producție a studiourilor franceze; 22.30 — Rezumat filmat de la Festivalul tineretului de la Sofia; 22.50 — Vacanță pe portativ; 23.10 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. *Programul II:* 20.00 — Document: Sophia Loren prezintă Roma (I); 20.45 — TELEJURNAL; 21.00 — „O sumă de cuvinte"; 21.30 — Comedie cu Mickey Rooney; 21.55 — Concert simfonic; 22.30 — Varietăți pe peliculă.

VINERI: 10.00 — TV pentru specialiști; 10.30 — Închiderea emisiunii de dimineață; 17.30 — TV pentru școlari; 18.00 — Drumuri și popasuri — emisiune turistică; 18.20 — Buletinul circulației rutiere; 18.30 — Curs de limba spaniolă (reluarea lecției a 3-a); 19.00 — Brățara de aur — emisiune pentru tineret; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Film artistic: „Băieții de la tonomat". O comedie muzicală producție a studiourilor italiene; 21.30 — Reflector; 21.45 — Studioul muzical; 22.05 — Dialog despre cultură; 22.30 — Rezumat filmat de la Festivalul tineretului de la Sofia; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTĂ: Programul I: 17.30 — Pentru cei mici. Lanterna magică; 18.00 — Stadion — emisiune de actualitate sportivă; 18.30 — „Mult e dulce și frumoasă..."; 19.00 — Emisiune pentru tineretul școlar; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Tele-enciclopedia; 21.00 — Vom reveni... peste șase luni; 21.10 — Film serial „Răzbunătorii"; 22.00 — Emisiune muzical-distractivă; 22.30 — Rezumat filmat de la Festivalul tineretului de la Sofia; 22.50 — Varietăți filmate; 23.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. *Programul II:* 20.00 — Post scriptum săptămînal; 20.15 — „Intermezzo". Emisiune muzical-coregrafică; 20.45 — TELEJURNAL; 21.00 — Bis... pe 16 mm!; 22.00 — Roman-foileton: Lagardère (III).

DISCURI NOI

Printre cele mai recente producții de muzică populară înregistrate de casa noastră de discuri „Electrecord", menționăm în primul rînd patru cîntece interpretate de *Dumitru Sopon*, în acompaniamentul orchestrei de muzică populară a Radioteleviziunii (dirijor George Vancu). Este vorba de melodiile: „Cucule de pe cetate", „Cînd eram vara la oi", „Colo-n vale la pîriu" și „Mîndra care-mi place mie" (EPC—968).

Cunoscuta cîntăreață *Maria Butaciu* interpretează cinci noi melodii îndrăgite de publicul ascultător: „Sus în cel vîrf de gutui", „Badea cu ochii de mure", „Ceteră, unde te-aud", „Vai, amar, amar, amar" și „Floricica-n trei grădini". Acompaniază orchestra George Vancu (EPC—969).

Pe un alt disc, interpreta *Ana Pacatiuș* lansează cîntecele „Marie, Marie", „La cusut ochii mă dor", „Cînd eram fată în sat" și „Măi bădiță, fir de floare". Orchestra: Stan Simion-Bănățeanu (EPC-971).

O altă noutate o constituie discul pe care *Dorina Drăghici* înregistrează patru cuplete de succes: „Lenuța Baston", „Gisca", „Știi tu, bade" și „Da, ne iubiți". Textele cupletelor sînt semnate de Jack Fulga, Aurel Felea, Eugen Mirea, iar muzica aparține compozitorilor H. Mălineanu și Mișu Iancu. Acompaniază orchestra Gelu Solomonescu (EDC—978).

Dintre ultimele apariții notăm și discul pe care sînt imprimate zece dintre cele mai frumoase melodii realizate de Ely Roman: „Primul ghiocel", „Tangoul nopții", „Îmi plac ochii dumitale", „Iartă-mă", „Ilona, „Norocul vine peste noapte", „O zi senină", „Gîndește te la mine", „Nu mai plînge Baby" și „Două viori". Cîntecele sînt interpretate de Ilinca Cerbacev, Constantin Drăghici, Doina Badea, Luigi Ionescu, Marieta Bătrînu, Dan Spătaru, Pompilia Stoian și Margareta Pîslaru. Dirijorii orchestrei „Electrecord" sînt: Alexandru Imre, Richard Oschanitzky și Edmond Deda (E.D.D.—1190).

Al. R.

AGRICULTURA PE GLOB

O INCURSIUNE ÎN AVICULTURA CONTEMPORANĂ

VEDETTE-I.N.R.A., UN PROTOTIP DE CLASĂ INTERNAȚIONALĂ

Recent, a fost prezentat presei ultimul produs al stațiunii avicole de la Mangneraud, în departamentul francez Charente-Maritime, unde Institutul național de cercetări agricole (I.N.R.A.) studiază creșterea științifică a găinilor. Este vorba de găina denumită Vedette-I.N.R.A. care nu depășește 2,4 kg. Un singur cocoș este suficient pentru 18—20 de astfel de găini.

Or, găina tradițională, aceea ai cărei puișori servesc la „fabricarea" puiului industrial standard, cîntărește 3,5 kg și crescătorii socotesc un singur cocoș pentru 10 găini. „Din punct de vedere științific, nu sîntem încă în măsură să explicăm acest fapt" mărturisește Pierre de Coninck. Deși cocoșul este indispensabil într-o crescătorie, el reprezintă o gură inutilă. De aceea, prin împuținarea cocoșilor se realizează o economie de hrană : exact 18 kg de furaje mai puțin într-un an și jumătate, durată aproximativă a vieții unei găini reproducătoare. În total, 8—10 centime cîștigate la fiecare puișor. Pe ansamblul agriculturii franceze aceasta reprezintă 25—30 de milioane de franci economisiți !

A trecut de mult vremea cînd fermierul putea să se mulțumească să crească o duzină de păsări în fundul curții sale, hrănindu-le cu cîțiva pumni de grăunțe. Nu mai este nici vremea cînd amatori luminați aveau timpul să selecționeze cu pasiune o rasă pentru eleganța crestei, culoarea penelor sau lungimea pintenilor. Din punct de vedere industrial, creșterea păsărilor se apreciază astăzi în funcție de eficiență, iar păsările după randamentul lor. Un pui bun trebuie să crească repede, să ajungă în cel mult opt săptămîni la cele trei livre (circa 1,5 kg) fatidice care vor permite ca el să fie pus pe piață.

În acest sens exemplul l-au dat americanii, care, încă din 1905 au început revoluționarea culturii porumbului. Ulterior, ei s-au gîndit să aplice la animale metodele care au reușit la plante. Începînd din 1930 ei au aplicat aceste metode la găinile ouătoare. Apoi, în cursul războiului, pentru a face față lipsei de carne de vacă, au trecut la pui.

În 1945 era clar că oricine voia să se lanseze în Europa în creșterea păsărilor, în producerea ouălor sau puilor, trebuia să importe păsări din S.U.A.

La începutul deceniului al VI-lea situația devenise atît de gravă, încît dacă nu se luau măsuri urgente avicultura franceză ar fi căzut sub dominația amelioratorilor de

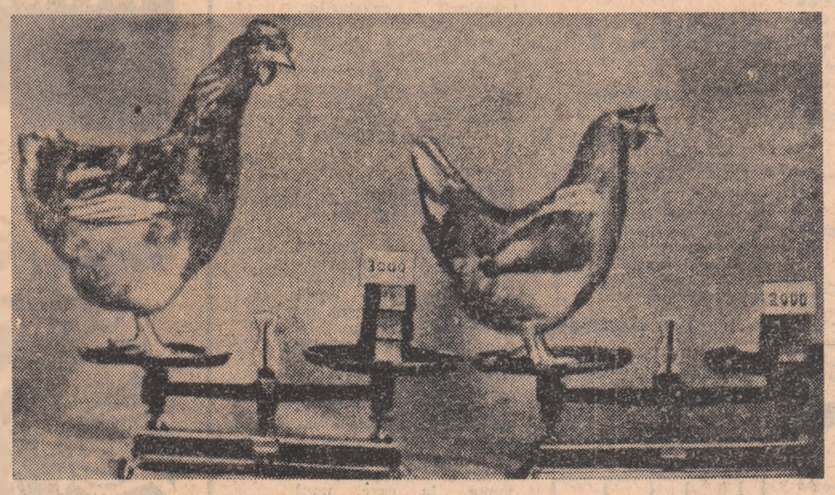

peste Atlantic, precizează René Pêro, directorul secției crescătoriilor I.N.R.A. Fiind constituit în 1946, institutul avea o întîrziere de peste 20 de ani față de americani și nici o experiență în aceste probleme. Primul curs de genetică predat în Franța a avut loc la Sorbonna în 1947. Dar, de atunci, amelioratorii francezi au învățat să lucreze la fel de bine ca cei americani. Animalele obținute în Franța pot fi comparate cu acelea ale americanilor. Dar, trebuia făcut mai mult. Să fie lansată, de pildă, găina Vedette-I.N.R.A.

Dacă puii cresc repede aceasta are ca rezultat, la vîrsta adultă, pui mari. Lucrul însă nu se desfășoară fără inconveniente : se cheltuiește mai mult pentru hrana lor. Și, ca toate animalele ieșite din comun, ei sînt fragili, ceea ce comportă o pierdere de 2 la sută pe lună.

Aceasta este totuși problema pe care au reușit să o rezolve geneticienii de la I.N.R.A. Vedette este o găină mică. Dar acest caracter dispare la descedenți dacă, caracterul opus, în cazul nostru cel care determină dimensiunile mari, figurează în zestrea genetică. Imperechind găina Vedette cu cocoși mari se obțin deci pui mari. Se face astfel economie de reproducători și randamentul crescătoriei nu este diminuat.

Astăzi, se desfășoară negocieri între U.R.S.S. și Franța pentru exportul în Uniunea Sovietică de ouă ale găinilor Vedette în vederea aplicării experienței geneticienilor francezi.

René Pêro a declarat recent : „Pentru prima oară Franța a realizat în domeniul agricol un prototip de clasă internațională, o soluție care va fi adoptată în lumea întreagă peste patru sau cinci ani. Pînă acum acesta era apanajul americanilor. Poate că nu vom reuși să le vindem găina Vedette, ei preferînd să ne copieze. Nu se pot obține brevete pentru o găină. Dar, cel puțin, de astă-dată, noi sîntem aceia care avem cinci ani avans !"

(după „L'Express")

DE CÎTĂ LUMINĂ AU NEVOIE BROILERII ?

În lumea specialiștilor se discută intens problema regimului de lumină, atît în ceea ce privește durata, cît și intensitatea lui, în creșterea și îngrășarea puilor pentru carne (broiler). Am rugat pe ing. Gh. SPIRIDON, șef de serviciu în direcția tehnică a Departamentului I.A.S., să expună cititorilor noștri esența problemei.

Potrivit recomandărilor actuale, durata regimului de lumină începe de la 24 ore-lumină și ajunge la 3 ore-lumină, aceasta determinînd, în mare parte, greutatea corporală a unui pui pentru carne la vîrsta de circa 9 săptămîni.

După multe experiențe, cercetătorii Clegg și Sanford au stabilit că greutatea corporală a puilor de carne a crescut cînd au fost expuși la scurte perioade de lumină, alternînd cu perioade de întuneric, spre deosebire de exemplarele care au fost supuse unui regim cu perioade mai lungi de lumină. Alți cercetători au demonstrat că expunerea puilor pentru carne la perioade lungi și intense de lumină determină mărirea capacității de creștere.

Referitor la intensitatea luminii, studiile au stabilit că aceasta trebuie să fie de 5,38 lucși în medie, adică între 2—3,5 watt/mp, în cazul unor condiții bune de nutriție și microclimat (1 lux=unitatea de iluminație a 1 mp, cu un flux de 1 lumen repartizat uniform).

Cercetări și mai recente efectuate la Universitatea din New-Harapshie (S.U.A.) concură la stabilirea unor parametri mai certi. Studiile efectuate aici s-au bazat pe două experiențe distincte. În prima experiență, puii pentru carne au fost supuși la 4 regimuri de lumină : de 24 ore, 12 ore, 6 ore și 3 ore pe zi, cu o intensitate de 5,38 lucși. În a doua experiență, puii pentru carne au avut un program de lumină naturală, un program de lumină naturală ziua și artificială noaptea (24 ore) și, în fine, un program cu lumină naturală ziua și lumină artificială noaptea, numai între orele 24 și 2.

Rezultatele obținute în prima experiență au dus la concluzia că greutatea maximă la 9 săptămîni a fost obținută în condițiile unui regim de 24 de ore lumină, cu o intensitate de 5,38 lucși, iar consumul specific de furaje cel mai mic pentru un kg de spor de carne a fost realizat în regimul de lumină artificială de 6 ore.

În cea de-a doua experiență, greutatea maximă s-a realizat în condițiile unui program de lumină naturală în cursul zilei și lumină artificială toată noaptea. Consumul de furaje pentru 1 kg de carne a fost mai mic numai în condițiile programului de lumină naturală.

În concluzie, în condițiile de hală cu lumină artificială sau lumină naturală și lumină artificia ă timp de 24 de ore, puii pentru carne realizează greutăți maxime, însă cu un consum specific de furaje mai mare decît în condițiile unei perioade mai scurte de iluminat.

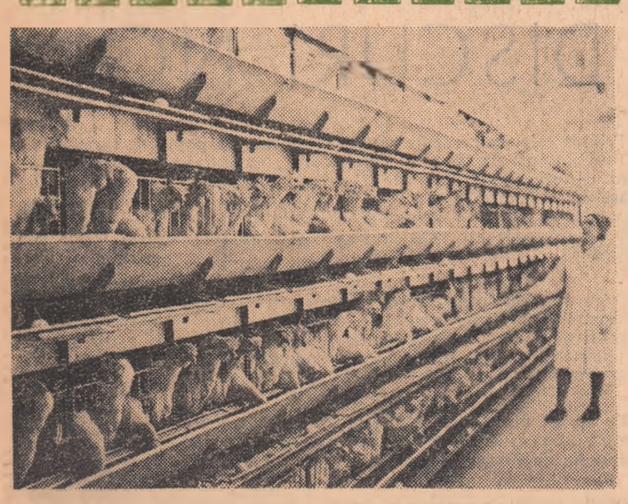

La Bratsk (U.R.S.S.) există un mare combinat avicol în cadrul căruia specialiștii catedrei de avicultură a Academiei agricole „Timiriazev" au obținut o rasă nouă de găini. Acestea se caracterizează printr-o productivitate ridicată. În medie greutatea găinilor este de 2,4 kg și dau peste 280 de ouă pe an, cu o greutate medie de 61 grame. În imagine : **exemplare din noua rasă**

R. S. Cehoslovacă — mașini moderne pe ogoare

ORIZONTURI

CURCANII ȘI REUMATISMUL

Medicii americani au constatat, după o analiză făcută în perioada sărbătorilor de iarnă, că bolnavii de reumatism suportă mai bine carnea de curcan decît aceea a celorlalte păsări. La analiză a reieșit că din carnea de curcan lipsește un aminoacid — triptofanul — care are o influență dăunătoare asupra bolnavilor de artrită. Medicii americani cred că tocmai de aceea carnea de curcan are un efect favorabil asupra reumaticilor. În plus, s-a constatat că ea contribuie la vindecarea bolii de piele psoriasis.

ELICOPTER PENTRU AGRICULTURĂ

În agricultura italiană se folosește un elicopter cu motor cu șase cilindri și răcire cu aer, pe care se montează un aparat de stropit cu o lățime de lucru de 30 m și o productivitate de 50 ha/h. La fiecare zbor se stropește o suprafață de 12—13 ha. Încărcarea aparatului de stropit durează numai 1 minut și 20 de secunde. El cîntărește 30 kg, iar rezervoarele lui au o capacitate de 200 de litri, ele fiind amplasate de ambele părți ale corpului elicopterului.

EXTERMINAREA IEPURILOR

Oamenii de știință australieni se pregătesc să înceapă o mare campanie de exterminare a iepurilor cu ajutorul puricilor (importați special în acest scop din Anglia) și infectați cu virus de mixomatoză, boală mortală pentru iepuri.

CITE 90 000 000 METRI CUBI DE LĂCUSTE

După o acalmie de șase ani, valuri uriașe de lăcuste s-au năpustit în Valea Nilului. Aceeași calamitate s-a abătut asupra Africii de vest și litoralului Mării Roșii, în nord-estul Sudanului și extremitatea de sud-vest a Peninsulei Arabice.

S-au stabilit aglomerații izolate de lăcuste, unele pe fîșii de 8 km lungime și 3 km lățime. Pe aceste fîșii, insectele s-au aglomerat într-un strat gros pînă la 4 m. O singură aglomerație de acest fel este alcătuită din aproximativ 90 de milioane mc de lăcuste.

ECOURI

PIAȚA COMUNĂ AGRICOLĂ:

VACANȚA ÎNTÎRZIE...

Aplicarea politicii agricole comune a celor șase state vest-europene membre ale Pieței comune a întîrziat — față de libera circulație a produselor industriale — cu aproape cinci săptămîni. Luna lui cuptor n-a adus nici Consiliului ministerial, nici Comisiei de la Bruxelles vacanța așteptată : sesiunile și întîlnirile au continuat febril pentru a stabili modalitatea intrării în vigoare a Pieței comune agricole, care afectează interesele a 183 milioane de consumatori, inclusiv milioane de producători.

Piața comună agricolă înseamnă libera circulație a produselor agricole, finanțarea comunitară a intervențiilor, organizarea comunitară a „surplusurilor" agricole, reforma structurilor etc. Nu este vorba deci numai de scutirea de taxe vamale la produsele agricole care trec frontiera dintre statele membre ale Pieței comune, ci de un ansamblu de măsuri și regulamente a căror aplicare îngăduie fiecărei țări participante să dea o interpretare care s-o avantajeze. Diversitatea aspectelor Pieței comune agricole impune partenerilor apărarea pozițiilor la fiecare produs în parte. Tocmai de aceea în timpul negocierilor prelungite s-a afirmat că fiecare negociator dispune de „arme agricole" pentru a lovi în partener.

Elaborarea unui program „acceptabil pentru toți" — cum s-a subliniat la sesiunea Consiliului ministerial de la mijlocul lunii iulie — a presupus concesii din partea fiecăruia pentru a dobîndi compensații pe alte planuri.

Calendarul comunitar a prevăzut aplicarea, de la 1 iulie, a regulamentelor la produsele oleaginoase, la fructe și la legume, dar neînțelegerile privitoare la carne și la produsele lactate — rezultate din contradicția intereselor — au impus amînarea, pînă în luna august, a perfectării Pieței comune agricole. Funcționarea acesteia este atît de fragilă încît Consiliul ministerial are misiunea să fixeze „prețul de bază" (stabilit de comun acord) al fiecărui produs : dacă prețul de pe piața vreuneia din țări scade sub cel „de bază". Consiliul ministerial — sesizat de un guvern sau de Comisie — trebuie să hotărască dacă să intervină, adică să achiziționeze din bugetul comunitar diferite cantități din respectivul produs cu scopul de a-i redresa prețul.

În preajma ultimei sesiuni a Consiliului ministerial, Comisia Pieței comune a elaborat programul de „sprijinire mutuală" a Franței, care conține, în esență, cîteva promisiuni că se va ține seama de dezideratele ei, cu scopul de a o scuti de dificultăți suplimentare. Dincolo de aceste promisiuni, însă, disputa pentru obținerea unor condiții avantajoase pentru sine și, implicit, dezavantajoase pentru parteneri a continuat în tot cursul lunii iulie.

Negociatorii trebuie să țină seama de interesele specifice ale fiecărui grup de producători agricoli, ceea ce s-a dovedit a nu fi o sarcină prea simplă. Manifestațiile din diferite localități franceze în cursul cărora s-au vărsat, în semn de protest, cisterne cu lapte, sau demonstrațiile țăranilor belgieni în fața sediilor de la Bruxelles ale Pieței comune au exprimat nemulțumirea față de subordonarea intereselor proprii celor ale Pieței comune.

De fapt, intrarea în vigoare a Pieței comune agricole, ca o completare a celei a produselor industriale, nu înseamnă nici pe departe încetarea disputelor, ci transpunerea lor pe planul interpretării regulamentelor pentru produsele agricole.

Z. FLOREA

STUPEFIANTE

OAMENI, LOCURI, FAPTE

Vameșului de la aeroportul international Kennedy din New York i s-au părut suspecte taliile impozante ale celor două argentinience venite nu de mult, cu avionul, din Brazilia. Una din femei, în vîrstă de 28 de ani — Maria Avelina Gonzales de Rossi — era profesoară. Cealaltă — Melida Lucia Burgueno Mainardi — coafeză, în vîrstă de 40 de ani. Amîndouă erau elegante și parcă, puțin nervoase. Din cauza oboselii ? Vameșul hotărî percheziția. Rezultatul ? Cele două femei își încinseseră mijlocul cu săculețe de heroină pură în valoare de patru milioane de dolari !

În ultimul timp, consumul de stupefiante de diferite feluri a ajuns să reprezinte un adevărat flagel, mai ales în Statele Unite și alte cîteva țări occidentale.

Pentru a procura cantitățile tot mai mari de stupefiante care se desfac clandestin în aceste țări, traficanții organizați în bande internaționale desfășoară un comerț pe scară mondială care ia proporții tot mai mari, în ciuda măsurilor severe de control luate atît de organizațiile de poliție naționale cît și de Interpol.

Statisticile Interpol pentru 1966/1967 menționează că pe tot globul au fost sechestrate 52 de tone de opiu brut, 770 de tone de opiu preparat, 902 kg de morfină, 238 kg de heroină, 141 kg de cocaină și 317 000 kg de cînepă de India în varietăți și preparații diverse. Aceeași statistică menționează că această cantitate reprezintă doar 1/5 din ceea ce a fost pus în circulație.

La începutul acestui an a avut loc la Geneva sesiunea Comisiei O.N.U. pentru stupefiante, care a apreciat că generalizarea consumului acestor otrăvuri riscă să devină o problemă socială. S-a discutat elaborarea unui sistem de control internațional asupra stupefiantelor sintetice. În încercarea de a opri folosirea ilegală de stupefiante, urmează să fie creat Organismul internațional de control al stupefiantelor (O.I.C.S.).

Situația actuală a stupefiantelor pe plan mondial poate fi caracterizată drept un adevărat război tripartit, ai cărui protagoniști sînt Comisia stupefiantelor a O.N.U., „sindicatul" stupefiantelor clasice și, în sfîrșit, misteriosii fabricanti și inventatori de stupefiante noi. Din cînd în cînd, ecouri ale acestei lupte aprige ajung în presă : razii în căutarea cocainei, arestări masive, atentate, întîmplări îngrozitoare necontrolate, cînd reale, cînd false, despre noile stupefiante. Ce se întîmplă în realitate ?

Stupefiantele clasice și-au făcut apariția în țări în care înainte nu erau cunoscute — Iranul și Tailanda. Pe de altă parte, consumul lor crește continuu în lumea occidentală. Mulți, în special femei, ajung, în S.U.A. și Canada, să caute un preparat din ce în ce mai tare. Acesta este în mod inevitabil heroina procurată de o rețea foarte vastă și extraordinar de bine organizată. De aceea, serviciile secrete americane și-au unit eforturile cu cele ale Interpol și ale poliției locale împotriva traficanților de heroină. Unul dintre stupefiantele noi este așa-numitul L.S.D., din care, un singur gram este deajuns pentru ca 5 000 de oameni să cunoască „paradisul artificial". Apariția acestui stupefiant a fost însoțită de o publicitate uriașă.

L.S.D. este în același timp mai puțin periculos și totuși mai periculos decît s-a spus. Halucinația pe care o produce nu dă șocuri atît de puternice cum s-a pretins. În schimb, stupefiantul are consecințe dezastruoase din punct de vedere al eredității. Se cunoaște cazul unei tinere de 19 ani care luase L.S.D. și care a născut un copil diform. Experiențele făcute pe animale de laborator au confirmat acest fapt.

Datorită faptului că este ieftin, că se fabrică și se transportă ușor, L.S.D. reprezintă, firește, un concurent de temut pentru stupefiantele „clasice", dar el constituie și un pericol mortal pentru întreaga noastră civilizație. Celebrul psihiatru englez Ronard Dandison a declarat unui reprezentant al ziarului „Daily Mail" că L.S.D. se răspîndește din ce în ce mai mult și în Anglia.

Dar, la orizont se profilează deja un alt stupefiant, mai misterios și mai îngrijorător decît L.S.D. Este vorba de S.T.P., stupefiant răspîndit în Statele Unite ale Americii. În timp ce efectele L.S.D.-ului dispar după 8—12 ore, cele ale S.T.P.-ului durează pînă la patru zile. Ravagiile lui sînt și mai mari decît ale L.S.D.-ului.

Este îngrijorător faptul că se creează mereu noi stupefiante. S-ar părea că sportul este, în parte, de vină, căci se caută în permanență excitanți care să permită concurenților să se dopeze fără ca substanța pe care au absorbit-o să poată fi identificată prin mijloace obișnuite cu ajutorul analizelor chimice.

Contrar părerii generale, consumatorii de stupefiante nu sînt în general nici bogați, nici bătrîni. 90 la sută dintre pacienții care se dezintoxică sînt în vîrstă de 14—30 de ani. Media este de 22 de ani. Toxicomanii sînt cei mai răi pacienți : vicleni, mincinoși, ipocriți, perverși, nesociabili. Vindecarea lor necesită o îngrijire extrem de atentă și costisitoare. Unii consumatori de stupefiante fac până la 3—4 cure de dezintoxicare înainte cînd ajung să scape într-adevăr de acest viciu. Este un adevărat chin, dar în prezent șansele de reușită au crescut considerabil.

Cum ajung oamenii să consume stupefiante ? Frica, neliniștea, singurătatea îi duc la acestea. Există apoi o anumită formă de snobism. Ajungi toxicoman ca să faci ca ceilalți, ca să nu pari ridicol „Prizele" distanțate la început, devin din ce în ce mai frecvente, căci nevoile cresc. Cînd sînt în „pană", toxicomanii își satisfac dorința oricum și oriunde. În caz de extremă urgență, ei nu ezită să-și facă o injecție intramusculară prin haină. În felul acesta se pierde, firește, o parte din prețiosul lichid, dar în schimb, se pune capăt instantaneu chinului. Brațele, pulpele îi dor cumplit, venele le sînt sclerozate, pline de vinătăi. Ei nu mai mănîncă, nu mai sînt în stare să lucreze. Singura lor preocupare este să găsească „doza". Pentru ei, „călătoria" este singurul scop în viață, singura rațiune de a trăi.

La baza traficului de stupefiante există pe de o parte importatorii, pe de alta prelucrătorii. Ei sînt ajutați de o mulțime de intermediari, ceea ce duce la creșterea considerabilă a prețurilor. Este, fără îndoială, în ciuda primejdiei, comerțul cel mai prosper din lume.

Elena HAGIESCU

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicație săptămînală

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii, nr. 1 Telefon : 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), ing. Vasile Ciausu (redactor șef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triță Făniță, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureșan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Scînteia", București, oficiul poștal nr. 45, str. 13 Decembrie, nr. 26, telefon 14 15 16.

TIPARUL : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii" **40.000**